

Sreda, 29. oktobar 2003.

Svedok Jasna Denona

Svedok B-1780

Svedok B-1448

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 9.04 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA MEJ: Izvolite. Neka svedoka položi zakletvu.

SVEDOK DENONA: Svečano se zaklinjem da ću govoriti istinu, samo istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite sedite. Izvolite, tužioče.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC VAJTING

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Hvala, časni Sude. Gospođo, molim vas, recite nam vaše ime?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Jasna Denona.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Gospođo Denona, da li ste u novembru 2000. godine imali priliku da date izjavu kancelariji Tužilaštva? Da li ste potpisali tu izjavu onako kako je od vas traženo? Da li ste pre dva dana imali priliku da pregledate i proverite tu izjavu i da li ste potvrdili da je sve u redu?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Da, jesam.

TUŽILAC VAJTING: Časni Sude, zamolio bih da se ova izjava svedoka uvede u dokazne spise prema Pravilu 89(F).

SUDIJA MEJ: To nije izjava koja je trebala da ide po Pravilu 92bis, je li tako?

TUŽILAC VAJTING: Tako je, časni Sude. Mi smo podneli zahtev po Pravilu 92bis, ali nismo započeli postupak.

SUDIJA MEJ: Dobro, znači da sam bio u pravu, bio vam je odobren zahtev po Pravilu 92bis.

TUŽILAC VAJTING: Da, tako je, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Znači, zahtev je odobren, ali postupak nije započet. U redu. Razmotrićemo situaciju.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA MEJ: U redu, odobravamo vaš zahtev.

TUŽILAC VAJTING: Hvala, časni Sude. Ja svedokinji neću postavljati pitanja, samo ću da pročitam kratak rezime njene izjave. Svedokinja je živela u Bruški čitav život koja se nalazi istočno od Škabrnje i može da se vidi na strani 30 u atlasu. U vreme događaja joj je bilo 15 godina. Bruška je uglavnom bila naseljena Hrvatima, bilo je nekoliko srpskih kuća i bila je uglavnom okružena srpskim selima. Svedokinja se ne seća da je bilo ikakvih problema između Srba i Hrvata u njenom selu pre izbijanja relevantnih događaja. 21. decembra 1991. godine uveče na vrata kuće svedokinje su zakucali ljudi koji su se predstavili kao policija Krajine. Svedokinja, njena majka i dve ostale žene u kući su pobile kroz vrata u dvorište, a ovi ljudi su počeli da pucaju na žene. Svedokinja je bila pogođena u kuk i ruku. Nekoliko sati kasnije svedokinja je otišla u kuću komšije i videla da je tamo ubijeno četiri muškarca iz njenog sela, Petar, Roko i Duško Marinović i Sveto Drača. Svedokinja je kasnije te večeri saznala da su ubijeni i neki drugi ljudi iz njenog sela: Stana i Maša Marinović, Krste Drača, Dragan i Ika Marinović. Sem Svete Drače, koji je bio Srbin, rezervista JNA, svi ostali koji su ubijeni te večeri su bili hrvatski civili.

SUDIJA MEJ: Gospodine Vajting (Whiting), moramo da dodelimo broj ovoj izjavi po Pravilu 89(F).

sekretar: To će biti dokazni predmet 575, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

SUDIJA KVON: Može li predstavnik Sekretarijata (Registry) da ponovi broj?

sekretar: 575.

SUDIJA KVON: A šta je sa paketom dokumenata koji je po Pravilu 92bis B-1345? Izvolite, gospodine Miloševiću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala, gospodine Kvon (Kwon). Gospođice Denona, svedočite o događaju krajem 1991. godine kada je nekoliko građana Bruške, i Hrvata i Srba, stradalo, je l' tako?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Tako je. Jedan gospodin srpske nacionalnosti je stradao, ostali su bili Hrvati.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li tačno da su se tog dana kad su stradali ti ljudi, bavili domaćim poslovima, uređivali meso i ...

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Ne meso, normalnim poslovima kojim su se bavili ljudi kad su normalnim životom živili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da. I onda je izvršen taj oružani napad kad je ubijeno devet ili 10 osoba, je l' tako?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Tako je, navečer.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jedan je od tih napadnutih preživeo, je l' tako?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da su odmah došli organi policije, pravosuđa nakon tih događaja?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Ne, došli su nakon 22 sata od tog.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, došli su na lice mesta tek nakon 22 sata. A je li tačno da su prvi koji su pristigli na lice mesta odmah prevezli tog preživelog u bolnicu?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ovi ...

SUDIJA MEJ: Možete li, molim vas, da ponovite odgovor, gospođo, da bi prevodioci čuli.

SVEDOK DENONA: Ne, nisu prevezli nikog tad u bolnicu osim mene kad je došla policija iz Benkovca.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vas su prevezli u bolnicu?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A po podacima koje su moji saradnici prikupili, stoji da je taj jedan prevezen u kninsku bolnicu gde je lečen, izlečen, nakon čega je otišao u Zadar da živi.

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Taj čovjek je sa mjesta događaja otišao sam do prvih kuća.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li to Ante Marinović?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On je otišao u susedno srpsko selo Kаланje, je l' tako?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A odande u bolnicu?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tada je ubijen i jedan Srbin, Sveto Drača, je l' tako? To stoju u, na drugoj strani, u trećem pasusu vaše uzjave.

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Dobro, to veče je ubijen i Sveto Marinović između ostalih Hrvata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ovaj koji je otišao u srpsko selo Kаланje, Ante Marinović je bio Hrvat i njega su odveli u kninsku bolnicu, je l' tako?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi opisujete potresne scene na strani 3, u poslednjem pasusu, kad dvojica komšija, jedan Srbin, jedan Hrvat, plaču nad svojim ubijenim sinovima, je l' tako?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Ne, nije mi jasno pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad ću da vam ga razjasnim. "Okolo noći", kažete ovde u izjavi na strani 3 "Jozo Marinović, otac Dragana Marinovića stigao je pješice, plakao je i rekao je da je našao svoju ženu i sina Dragana ubijene ispred kuće. Ubrzo je u kuću došao i Dejan Drača, otac Svete Drače i video da je i Sveto ubijen". Dakle i otac ovoga Dragana Marinovića koji je ubijen i Svete Drače. Dragan je Hrvat, Sveto Srbin, tu su se sreli i ...

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Tako je. Tu su se sreli i rekli su nam da su ubijeni i normalno da su bili potreseni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, ja o tome, o tome i govorim. A da li je jasno iz ovoga šta se desilo da je to, pošto tu se nalaze ubijeni Srbin i Hrvat, da je to uradio neki, 'ajde da upotrebim grub izraz, ludak, a ne po nacionalnoj osnovi, nego jednostavno neko ko je bio, očigledno, poremećen?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Meni to tako ne izgleda. Moglo se isto tako desiti da je taj Srbin slučajno se tu našao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi ste inače odmah prebačeni u bolnicu u Kninu, je l' tako?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Ne odmah, nakon 22 sata od mog stradanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete: „Hitna me je odvezla u Dom zdravlja u Benkovcu, a poslje u bolnicu u Knin. Te noći su mi operirali ruku i kuk. U bolnici sam ostala oko tjedan dana, nakon čega sam puštena. Sa mnom je u bolnici bio i Ante Marinović i liječnici Srbi su prema nama postupali dobro i profesionalno. Rekli su mi da dođem kasnije zbog daljnjeg liječenja. Dana 10. sječnja 1992. opet sam otišla u bolnicu ali kako nije bilo slobodnih kreveta, nisu me mogli odmah primiti pa sam otišla kod bivše učiteljice kod koje sam ostala 15. sječnja kad su me primili u bolnicu zbog ruke". Posle su vas 17. pustili iz bolnice i vi ste se vratili kući u Brušku, je l' tako?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Da, tako je. Ja jesam prevežena u Knin u bolnicu. Taj događaj o kome pričamo dogodio se 21. dvanaestog mjeseca dok sam ja u bolnicu došla tek 22. 12. u, u ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sutradan znači.

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I došla je i policija tamo, je l' tako?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Da. Prije nego me hitna odvezla policija je s njima došla.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pre nego što vas je odvezla hitna pomoć. Vi kažete: "Noć smo proveli u toj kući, a sledeći dan majka i ja smo se vratile u našu kuću. Policija i kola hitne pomoći stigli su iz Benkovca, pred noć".

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: "S njima je bila žene koja je rekla da je iz policije i pitala je šta se dogodilo."

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U svakom slučaju, došla je policija. To je bila policija Krajine, je l' tako?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li znate da je u vezi s tim u policiji i sudskim organima pokrenuta istraga da se ustanovi ko je izvršio taj zločin?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Ne, to mi nije poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Istraga je utvrdila da je pucala samo jedna osoba. Ja zato pretpostavljam da je reč o nekom, o nekoj osobi koja je poremećena i da li vam je išta poznato da su dokazi vodili do jedne duševno poremećene osobe iz drugog sela, koji jeste bio Srbin ali su vodili dokazi prema njemu.

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Ne, po mom tu je bilo više osoba.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali vi niste videli te osobe koje su pucale, kad kažete da ih je bilo više.

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Vidjela nisam, ali po sluhu dok sam kroz zatvorena vrata razgovarala s njima, zaključila sam da ih je bilo više.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, je li vam poznato da jednostavno nije postojao ni jedan motiv da to urade neki srpski vojnici? Jer tu su poginuli i grupa Hrvata i dva Srbina.

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Poginuo je jedan Srbin, a o motivima ja ne mogu pričati šta je kome bio motiv.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi se sećate, pretpostavljam, da je taj događaj veoma teško pogodio mesno lokalno stanovništvo, i hrvatsko i srpsko.

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Da, ali tu je pogođena samo jedna srpska obitelj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da su i politički predstavnici i vojni predstavnici Srba iz Krajine osudili javnim istupima taj zločin? Da je bila jedna uopšte atmosfera opšte osude toga što se desilo, među zvaničnicima i stanovništvom i srpskim i hrvatskim, a u tom kraju je većinski srpsko stanovništvo.

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Ne, ja to po ničemu nisam mogla zaključiti, niti sam osjetila po ičemu da se iko osjeća zgrožen nad tim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A to ko je počinio taj zločin, ne znaju ni oni koji su sproveli istragu, ni bliži susedi. Da li vi išta znate o tome ko je počinio taj zločin? Pošto je vođena istraga, ja, odnosno moji saradnici nisu uspjeli da dođu do podataka šta je bio rezultat te konačne istrage.

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Nisu mogli doći do rezultata istrage, kad istraga vjerovatno nije ni provedena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da postoje ljudi iz Benkovca koji žele da ovdje svedoče, jer im je izuzetno stalo da skinu sa sebe i drugih ljudi tu odgovornost za, za takav jedan zločin?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Ja o tom ne znam ništa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi u posljednjem pasusu na strani 2 kažete kako je neko kucao na vrata, da vam se učinio glas poznatim i da ste vi prvo mislili da se neko šali.

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Tako je. Mislila sam to, jer sam bila djetė i naivna i nisam očekivala nešto tako strašno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Glas vam se učinio poznatim. Da li ste iz toga što vam se učinio glas poznatim mogli da zaključite ko je to kucao na vrata, ko je došao?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zar nije jasno da je ubica meštаниn iz sela?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Nije jasno ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nešto, nešto je neko govorio.

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Nije jasno da je mještаниn iz, morao biti iz sela Bruška. Isto tako, stanovnici iz okolnih sela su poznavali nas kao susjede koji, koji su bili srpske nacionalnosti i isto su tako znali i razgovarali, jesu ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nisam razumeo šta ste hteli da kažete. Prekinuli ste rečenicu.

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Pa rekla sam isto tako mještани okolnih sela znali su da je to, znali su raspored kuća i poznavali su nas kao stanovnike Bruške.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, s obzirom da ste čuli taj jedan glas, da je neko lupao na vrata i učinio vam se poznatim, da li iz toga može da se zaključi da je taj ubica bio sam?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Ne može.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi kažete na drugoj strani, u drugom pasusu da su Srbi u Nadinu i Škabrnji ubili ljude u selima. Da li vi uopšte znate šta se dešavalo u Nadinu i Škabrnji?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Ne, previše nisam znala, bila sam djete, tako da me nije zanimalo puno politika, niti sam pazila na takve stvari da sa zanimanjem, da ih pratim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je išta poznato o tome da su se upravo u tom kraju vodile borbe?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Borbe se jesu vodile i poznato mi je da su stradali civili, ali samo to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja do kraja uvažavam činjenicu da ste vi tada bili veoma mladi. Da li ste čuli za Marka Miljanića koji je bio

zapovednik samostalnog bataljona Škabrnja i okolnih sela Galovca, Gorica, Zemunik, Donji Prkos i Nadin?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da, bez obzira što ne znate ime, da su jedinice te koje su se nalazile u tim mestima brojale oko 800 naoružanih ljudi?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li išta znate o tome da su, da je tu bio sukob između tih jedinica i JNA koja je prolazila iz neposredne blizine u Donjem Zemuniku, pretpostavljam da je bila baza, tamo je i aerodrom bio vojni, u to vreme JNA.

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Ne, nije mi ništa poznato, jer nisam pratila takve stvari.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je išta poznato da je precizno samih borbi 18. novembra 1991. godine da su pripadnici ovog bataljona zarobili preko 50 JNA i tri oficira?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Ne, to mi je prva informacija da sam čula ikako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste bar kasnije saznali da je komandant odbrane "sektora Zadar", Josip Tuličić dao nalog komandantu odbrane u Škabrnji Marku Miljaniću da se u selu organizuje napad na JNA bez obzira gde se pojave i da su vrlo dugo trajale borbe?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovaj događaj koji se desio, koji vi opisujete, kog se to datuma dogodilo tačno?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: 21. 12. 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ove borbe su bile 18. novembra. Da li se sećate toga iako ste bili dete?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Ne, ne sećam se. Mislim, sećam se datuma, ali borbi ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Borbi se ne sećate, je l' tako?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li se sećate da su u Škabrnji bili iskopani rovovi?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Nisam ih vidjela tako da, znam da je dogodio se zločin tamo, ali o rovovima ništa ne znam na što vi ciljate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ne ciljам ni na šta, nego vi govorite o tome da su po selima, u samoj svojoj izjavi govorite, kako su po selima ubijeni neki civili i tako dalje.

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Pa to je, to je bilo po svim televizijama i to se vidilo, vidile su se žrtve da su poubijane ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Tako da to ja nisam morala osobno ići vidjeti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da su u borbama, uz pripadnike Zbora narodne garde, učestvovali i, i čak i navodno civili, uključujući i starije osobe?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: To mi je nepoznato do kraja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ja imam ovde ovaj zapisnik sa saslušanja svedoka Marka Miljanića, dat pretpostavljam u Zadru. Nije dat nikakvim organima JNA, kaže: "Iz mog bataljona je od mobiliziranih vojnika koji su mobilizirani mojim pozivom, poginulo 15 vojnika, a poginuo je i izvesan broj starijih osoba koje formalno nisu mobilizirane, ali su raspolagali oružjem i dio njih se uključio u pravim trenutcima u odbranu mjesta" i tako dalje.

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Ne znam zašto bi ta izjava uopće morala biti istinita, ni zašto bi mogla biti data.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ona je data od strane Marka Miljanića koji je bio "komandant tih jedinica tu na licu mjesta", kako ovde piše opštinskom javnom tužiocu u Zadru, dakle ...

SUDIJA MEJ: Ovo smo već nekoliko puta videli. Nema nikavog smisla da pitate ovu svedokinju o nečem šta je neki drugi svedok izjavio ili o okolnosti-

ma pod kojima je to izjavljeno. Sve šta ova svedokinja može da kaže, tiče se onoga šta je izneto u njenoj izjavi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Razumem to, gospodine Mej (May), ali govorim o okolnostima upravo zato što svedokinja govori o tome kako su po selima pobijani neki ljudi a iz ove izjave se sasvim jasno vidi, ona nije data organima Krajine. Ona nije data nikome drugom nego hrvatskim vlastima. Vidi se da su tamo vođene borbe, kako su vođene borbe i to je dokument koji sam ja dobio ovde. On počinje na strani 02027773, ERN koji je to ...

SUDIJA MEJ: Jedino šta je ovde važno je to da vam ova svedokinja ne može da bude od pomoći u vezi s time.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, svedokinja dakle ne zna da su u borbama učestvovali i civili, uključujući i starije osobe, što ovaj komandant, o tome govori. A da li ste, bez obzira na svoju mladost u to vreme, imali ikakve predstave u to vreme da su te snage koristile i teško naoružanje, minobacače i tako dalje, da je to bila jedna velika jedinica na tom prostoru? Vi ne znate ni jedno od imena tih ljudi koji su tada komandovali tim jedinicama?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Na kojoj strani mislite komandovali?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na, na strani Zbora narodne garde, na strani ...

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tih jedinica. Ne znate ni jedno ime.

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne. Dobro, a je li znate gde je kuća Mate Dražina?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je pre ovih borbi bilo granatiranje aerodroma "Zemunik" i Zemunika, vojnog aerodroma na kome su bili smešteni vojnici JNA?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Poznato mi nije, a kao što sam i rekla, nisam, jednostavno nisam se zanimala, ni pratila događaje o napadima i tako šta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da upravo vojnicima JNA, kada su prolazili kroz hrvatsko selo Gornji Zemunik koji se spaja sa Škabrnjom, to imamo iz raznih drugih iskaza ovde, uopšte nisu upotreбили nikakvo oružje, nisu pucali ni na koga, jednostavno su tu prolazili i tek kad su došli do Škabrnje, tu su naišli na ovu jedinicu i tu je došlo do, do sukoba?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: To isto ne znam, ne mogu to, o tome ništa pričati kad nisam tu bila, a ni prolazila tud.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Oni su samo prolazili i onda je došlo do sukoba, uništeno transportno vozilo JNA i to je bilo u okviru tih, tada širom Hrvatske, napada na JNA. Da li se išta od toga sećate? Da li išta o tome znate?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Ne. Da sam tu bila vjerovatno bi znala i da sam to pratila, al' ovako, ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste išta čuli o ubijenim oficirima JNA i vojnicima JNA?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tada u tim sukobima ...

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je kasnije, da se vratimo na sam ovaj vaš događaj, kasnije vršena neka dodatna istraga? Da li je ikada u pravosudnim organima Zadra, zadarskoj policiji i svima onima koji su bili nadležni, konačno ustanovljeno kako je došlo do tog događaja koji vi opisujete i ko je mogući izvršilac tog ubistva?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Događaj se dogodio, kao što sam rekla, 1991. godine krajem, a zadarska policija je mogla tu djelovati ili utvrđivati tek 1995. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je 1995. godine ...

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Tako, tako da oni nisu mogli istražiti tada što se tu dogodilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ovde se mnoge stvari naknadno nastoje da rekonstruišu i ustanove. Da li je ikad vođena istraga o tome šta se dogodilo, ipak tu je više ljudi ubijeno, više ljudi stradalo i nesumnjivo nije se

radilo ni o kakvim ratnim operacijama, nego na, o jednom, o jednom klasičnom zločinu, je l' tako?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Tako je, o, o velikom zločinu. Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali zločinu koji nema nikakve veze sa, sa bilo kakvim vojnim operacijama, je l' tako?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Pa ne znam sada je l' to s vojnim operacijama il' je s bolesnicima ili je sa nacionalnim, nacionalno nastrojenim bolesnicima, tako da ih nazovem, ali dogodilo se to što se dogodilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa sad, s obzirom da su žrtve bile mešovitog nacionalnog sastava, pretpostavljam da je logičan zaključak da se nije radilo ni o kakvom ubistvu na nacionalnoj osnovi, nego upravo ovako kako sam izneo kao mogućnost. Je l' dozvoljavate vi tu mogućnost da je se to tako događalo?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Ali kao što sam rekla, samo jedna osoba srpske nacionalnosti je stradala ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Možda sam ja ...

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: A ostatak, a ostatak je bio Hrvati. I došlo se u hrvatsko, u hrvatski zaseok, a ne u srpski.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro, gospođice Denona, neću više ništa da vas pitam.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Zahvaljujem, časne sudije. Gospođo svedoče, ja bih vas pitao samo nekoliko pitanja u vezi ovog konkretnog događaja koji ste opisali u zadnjem pasusu na drugoj strani vaše izjave. Engleska verzija je isto tako na drugoj strani. Kad govorite o 21. decembru 1991. godine, tu ste kazali da ste vi krenuli prema vratima kad ste čuli da neko kuca?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Tako je.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da vidite ko je, je l' tako?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Tako je.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: "Pitala sam ko je i čula muški glas koji kaže: Milicija Krajine", je l' tako?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Tako je.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I to je taj glas koji vam je zvučao poznato i „pomislila sam da se neko zeza“, tako ste kazali.

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Tako je.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi niste videli ko je otvorio vrata i dakle ne znate da li je to bila stvarno milicija ili ne?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Ne. Ne znam da li je bila stvarno milicija. Vrata je otvorio ...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: To ste objasnili, nego vi niste, vi ne znate ko je bio pred vratima ...

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Ne.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I ne znate ko je bio taj čovek na vratima koji je razgovarao sa Draganom?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Ne.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Rekli ste, još ovo bih samo pitao, rekli ste da je ubijen samo jedan Srbin, a ostalo, ostale žrtve su bile, bili Hrvati, je l' tako?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Tako je.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali u tom selu, kako ste kazali u trećem pasusu, postoje samo dve kuće u kojima su živeli Srbi i to je porodica Drača i još jedna porodica. Nije bilo drugih porodica u tom selu.

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Drača i Dobre. Dobre ...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Koliko ih je ukupno bilo?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Dobre ...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: U te dve porodice?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Mislite osoba koliko je bilo?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Pa možda do 20, 25.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Hvala, nemam više pitanja.

TUŽILAC VAJTING: Samo kratko, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Izvolite.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC VAJTING

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Biću veoma kratak. Gospođo Denona, postavljena su vam pitanja o Sveti Drači. Da li je on bio mobilisan u rezervu JNA?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Koliko je vama poznato, da li je on mobilisan dobrovoljno?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Ne, dobrovoljno ne.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Da li vam je poznato šta je on radio u kući Roka Marinovića one noći kad je ubijen?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Ništa, ono čisto su prijateljski se sastali, ono uz igranje karata i ...

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Da li je on tamo bio sa decom, svojom decom?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Rekli ste nam da ste vi mislili da su na vrata pokucale, da je na vrata pokucalo više osoba, više od jedne. Možete li to da objasnite Sudu?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Mogu. Glas koji je meni odgovorio kad sam pitala tko je, bio je s moje ljeve strane. Po sluhu sam zaključila da mi je s ljeve strane, dok kroz staklo od ulaznih vrata nazirala se silueta muškarca, još jednog. Te, po mojoj procjeni treća osoba koja je ispalila rafal bila je možda metar, dva od ulaznih vrata kada je ispalila taj rafal. Tako da po mojoj procjeni njih je bilo više od dvojice ispred vrata.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Kad ste istrčali iz kuće u dvorište da li se sećate da li je neko nešto rekao?

SVEDOK DENONA – ODGOVOR: Da, rekao je muški glas: "Utekoše nam, bježe nam", i tad su počeli pucat za nama, kad sam ja i pogodena.

TUŽILAC VAJTING: Nemam više pitanja.

sekretar: Časni Sude, za potrebe zapisnika konstatujem da treba da se napravi ispravka. Dokazni predmet 575 su transkripti i dokazni predmeti za svedoka 1345 i to se nalazi pod pečatom, osim transkripta. A izjava po Pravilu 89(F) za svedokinju Denona nosi broj 576.

SUDIJA MEJ: Gospođo Denona, time je vaše svedočenje završeno. Hvala vam što ste došli da svedočite na Međunarodni sud. Sada možete da idete.

SVEDOK DENONA: Hvala i vama.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Vajting.

TUŽILAC VAJTING: Imamo jednu proceduralnu stvar koju možemo da rešimo dok čekamo sledećeg svedoka.

SUDIJA MEJ: Da, hajde da to sada učinimo.

TUŽILAC VAJTING: Imamo ovde punu izjavu po Pravilu 92bis za svedoka C-1154. Dakle, to je puna izjava bez unakrsnog ispitivanja i želimo sada da je ponudim na uvrštenje. U vezi sa tom izjavom postoje izvesne zaštitne mere, tako da ti dokumenti moraju da budu pod pečatom.

sekretar: Ovo će biti dokument 577 pod pečatom.

SUDIJA MEJ: Molim da se pozove sledeći svedok.

TUŽILAC AGA: Časni Sude, ovaj svedok je tražio zaštitne mere.

SUDIJA MEJ: U redu.

TUŽILAC AGA: Časni Sude, pre nego što pozovemo svedoka, moram da kažem da sam se našao u istom položaju kao gospodin Vajting. Naime, svedok B-1780, koji sada dolazi, dobio je dozvolu da svedoči putem Pravila 92bis. Međutim, sada bih uz dopuštenje Pretresnog veća sugerisao da se njegova izjava uvrsti kroz Pravilo 89(F).

SUDIJA MEJ: U redu. To prihvatamo. Dok čekamo, zamolićemo sekretara da nam da dokazni broj za novi paket.

sekretar: Dokazni broj 578.

TUŽILAC AGA: Kako bismo uštedeli vreme, ja bih želeo sada da zatražim da se dokazni predmeti, koji idu uz ovog svedoka, stave pod pečat.

SUDIJA MEJ: Da.

TUŽILAC AGA: Zahvaljujem.

SUDIJA MEJ: Molim svedoka da pročita svečanu izjavu.

SVEDOK B-1780: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, samo istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite sedite.

TUŽILAC AGA: Mogu li da pokažem svedoku dokument sa pseudonimom? To je tabulator 2.

SUDIJA MEJ: Pričekajte da se podigne zavesa.

SUDIJA MEJ: Izvolite.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC AGA

TUŽILAC AGA – PITANJE: Da li bih, uz dozvolu Suda, mogao ljubazno da pokažem svedoku list sa pseudonimom koji je tabulator broj 2 u našem paketu dokaznih predmeta? Gospodine, molim vas, pogledajte ovaj komad papira gde se pojavljuje vaše ime i broj 1780. Da li možete da nam potvrdite da je to vaše ime i da li ste vi to potpisali?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ovo je moje ime.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Hvala. Gospodine, da li ste Tužilaštvu ovog Suda dali izjavu 25. septembra 1996. godine?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC AGA – PITANJE: To se nalazi u tabulatoru 2. Molim da se svedoku pokaže kopija te izjave. Pogledajte, molim vas, zadnju stranu te izjave i potvrdite nam da je to vaš potpis?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ovo je moj potpis.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Vidite kraj vašeg potpisa štampani datum 25. septembar 1996. godina. Možete li Sudu da potvrdite da bi umesto 1966. godine trebalo da piše 1996. godina?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: 1996. godina.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Da li ste po dolasku u Hag (The Hague) napravili nekoliko ispravki u toj izjavi?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC AGA: Hvala. Časni Sude, sada ću uz vašu dozvolu da pročitam kratki sažetak svedočenja ovog svedoka. U vreme događaja koji se spominju u ovom sažetku, svedok je živio u Zvorniku sa svojom porodicom. Branko Grujić, koji je nosio nadimak Brano, je bio predsednik SDS u Zvorniku. Jedne zime pre rata tri ili četiri nepoznate osobe počele su raditi u jednoj šupi blizu Grujićeve pekare, u blizini šume. Svedok ih je vidio kako vežbaju gađanje u obližnjem kamenolomu. Kad je svedok kasnije bio zatočen na farmi „Ekonomija“ prepoznao je te ljude među arkanovcima. 12. maja 1992. godine, Niški, jedan od Arkanovih ljudi, odveo je svedoka na farmu „Ekonomija“ na ispitivanje. Svedoka su odveli u zgradu koja je bila puna pretučenih ljudi. Svi su oni bili goli. Jedan od njih bio je mrtav, a drugi su zapomagali. U sobi je bilo 18 do 20 ljudi, a soba je bila nekih 30 kvadratnih metara. Svedok je prepoznao više ljudi. Čovek po imanu Jasikovac koji je govorio srbijanskim naglaskom, posle razgovara sa Niškim, doneo je drvene daske koje su ranije bile deo ograde. Svedoka su tukli tim daskama sve dok nije izgubio svest. Zatim su ga uz pomoć vode povratili i izvukli iz zgrade gde je video svog suseda Remziju Softića kako ga tuku palicama, nogama i rukama. Jedan od Srba koji su ga tukli rekao je da tamo piše „smrt Muslimanima“. Blizu svedoka nalazio se jedan drugi čovek, mrtav, kome je ruka bila odsječena, a Srbi su ga šutirali na zemlji. Srbi su pokušali da nateraju Softića da ustane, međutim on je bio previše slab zbog premlaćivanja. Jednom prilikom on je pokušao da ustane i slučajno je u nešto udario i to se zakotrljalo do svedokovih nogu. Radilo se o glavi jednog čoveka. Softić je na kraju uspeo da ustane i da pobegne kao što su mu naredili. Pošto je pretrčao otprilike 30 metara svedok

je vidio kako mu čovek po imenu Hajduković puca u leđa. Niški je došao do Softića i počeo da ga šutira u glavu, verovatno da proveri da li je zaista mrtav. Niški je došao do svedoka i pokazao mu mozak i krv na cipeli i rekao svedoku da će se na njegovoj drugoj cipeli uskoro da se nađe njegov mozak. Srbi su zatim svedoka pretukli kablovima, vodoinstalaterskim cevima i jednom daskom koja je imala ekser. On i dalje ima ožiljke od toga. Svedok je odbio da trči kad su mu to naredili, da ne bi bio ustreljen kao i Softić. Na kraju je ponovo izgubio svest. Tokom sledeća četiri dana i noći različite grupe dolazile su u zgradu i tukle sve zatočenike. Među njima su bili arkanovci, šešeljevci, "Žute ose", "Beli orlovi" i drugi. Zatočenike su izvodili iz sobe, naredili bi im da trče i nakon toga bi se čuli rafali. Svedok pretpostavlja da su oni ustreljeni kao i Softić. Svakoga dana u 13.00 zatočenicima je bilo dozvoljeno da, jedan po jedan, idu u toalet koji je bio otprilike 30 metara daleko. Većina je morala da puzi zato što su bili teško pretučeni. Jednom prilikom svedok je dok je puzao prema toaletu video zatočenika koji je pošao pre njega kako leži mrtav na zemlji. Svedok je bio u veoma lošoj situaciji zbog tog premlaćivanja i zatražio od stražara koji ga je pratio da ga ubije. Međutim, stražar je rekao svedoku da to ne može da učini zato što je svedok osuđen na smrt mučenjem, a ne metkom. Tokom četiri dana koja je svedok proveo na "Ekonomiji", na terasi je ubijeno sedmoro ljudi na putu prema toaletu. Svedoku je bilo drago kad se to dogodilo, zato što je mislio da će on da bude sledeći koji će da bude streljan. Jednom prilikom četvorica ili petorica arkanovaca, uključujući i Jasikovca koji je bio Srbin iz Loznice, su došli sa jednim dugim drvenim štapom koji je bio zašiljen na vrhu. Abdulahu Buljubašiću je bilo naređeno da klekne i da glavu spusti dole, a onda su dva arkanovca gurala ovaj kolac otprilike 40 santimetara u anus Buljubašića koji je užasno vrištao pre nego što se onesvestio. Svedok je video kako izlazi krv iz Buljubašićevog anusa, a svedok je kasnije čuo da je ovog čoveka kasnije sahranio njegov otac. Jednom drugom prilikom četvorica ili petorica šešeljevaca su došli u zgradu i izveli Bega Bukvića. Svedok je čuo kako Bukviću naređuju da trči, a onda je čuo pucnjavu. Posle nekoliko minuta su Bukvića dovukli nazad u sobu. Imao je krst urezan na leđa i bio ranjen u obe noge sa po jednim metkom i imao je slomljenu ruku. Pored toga su ga uboli u ruku i pucali mu u vrat ispred svedoka. Jednom je jedno mrtvo telo doneto u sobu i onda su zatvorenici naredili da kleknu i da ližu krv sa tog tela. Svedok je odbio i onda su mu stavili nož pod grlo i gasili cigarete po njegovom telu. Još jedan zatvorenik je takođe odbio da liže krv i njemu su odsekli uvo i naredili da pojede to uvo. Tom zatvoreniku je bio otprilike 20 godina. Jedan lo-

kalni četnik koji je bio nešto bolje naravi prema zatvorenicima i bolje ih tretirao, rekao im je da arkanovci odlaze sledećeg dana te da će se situacija za njih da poboljša. Takođe im je rekao kako su osuđeni. Zapravo sudija Ilić je uzeo imena zatvorenika i ne čitajući spisak odlučio da će oni koji su na prvoj strani da budu ubijeni iz vatrenog oružja, oni na drugoj zaklani, a oni na trećoj mučeni do smrti i tako dalje. Naredni deo se odnosi na oslobađanje svedoka. Negde između 11 i 12 noću ispred zgrade se zaustavio kamion JNA iz kojeg je izašlo 10 vojnika obučenih u maskirne uniforme. Njih je predvodio kapetan. Ušli su u zgradu. Svi vojnici su imali srpsku zastavu na svojim kapama. Zatvorenicima je naređeno da uđu u kamion. Prva trojica su bila toliko slaba da su vojnici morali da ih ubace u kamion. Zatim su ostali bili naređani jedan preko drugog. Svedok je bio poslednji koga su ubacili u kamion. Oni koji su bili pri dnu su zapomagali od boli i pokušavali da izađu iz kamiona, ali vojnici su ih sprečili da izađu tako što su ih udarali sa kundacima. Ovaj kamion se uputio ka Zvorniku. Ljudi čija su tela bila pri dnu su prestali da zapomažu i prestali su da mrdaju. To je bilo zato što su u međuvremenu izdahnuili. Svedoka su izbacili ispred kasarne JNA, a kamion je nastavio da se kreće prema Diviču. U štabu su Sekanić i Pavlović videli svedoka i poslali ga u bolnicu na lečenje. Pavlović ga je ponovo kasnije sreo u bolnici, gde su ga lečila dva lekara koja su govorila srpski. Kad su mu uradili rentgenski smimak, videli su da ima četiri slomljena rebra, slomljenu ruku i teške povrede po glavi. Zadržan je u bolnici otprilike četiri dana. Trećeg dana došla je medicinska sestra Muslimanka i rekla mu je da beži zato što će sve Muslimane u bolnici da pobiju i da je on obeležen po pidžami koju je nosio. Primetio je da su svi četnici imali plave pidžame, dok je njegova pidžama bila na štrafte. Nešto malo kasnije došle su dve grupe Srba da običu odeljenje na kojem je on ležao. U jednoj grupi je bio kapetan Dragan i neki od njegovih ljudi, dok su u drugoj grupi bili četnici. Svedok je navukao čaršave do nosa tako da ne vide kakvu je pidžamu imao na sebi i uspeo je da izbegne njihovoj pažnji. Medicinska sestra, Muslimanka mu je rekla da je imao puno sreće zato što su to jutro ubijeni vozač hitne pomoći i troje dece. Svedok je napustio zvorničku bolnicu 19. maja 1992. godine i vratio se u svoje selo u blizini Zvornika. 15. juna svi ljudi u njegovom selu su bili prisiljeni da potpišu dokument gde je stajalo da predaju svoju imovinu srpskim vlastima i to dobrovoljno. Sledećeg dana su ih četnici deportovali i otišli su u Beč (Vienna) preko Subotice. Krajem maja ili početkom juna svedok je video kako Srbi istovaruju tela iz kamiona i bacaju ih u masovnu grobnicu na Raminom Grobu koja se nalazila u blizini njegove kuće. To je u suštini ono šta je ovaj

svedok izjavio. Ja ne planiram da uvodim nikakve dokazne predmete za ovog svedoka, ali bih mu uz vašu dozvolu postavio nekoliko pitanja.

SUDIJA MEJ: Izvolite.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Gospodin B-1780, ja ću da vam sada postavim nekoliko pitanja i molim vas da mi odgovorite na njih. U vašoj izjavi ste spomenuli da vas je sudija Ilić osudio. Možete li da nam kažete gde se nalazio Sud u kojem je radio sudija Ilić u Zvorniku?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: To mi nije poznato bilo.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Da li ste ikad izvedeni pred tog sudiju i da li ste mogli da iznesete svoje dokaze u postupku?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Kako je rukovodstvo SDS u Zvorniku moglo da bude upoznato sa delatnošću sudije Ilića u Zvorniku, ako je uopšte bilo upoznato?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: On je bio predsednik SDS u svojoj mjesnoj zajednici.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Dakle, po vama, postojala je komunikacija između njega i rukovodstva SDS u Zvorniku, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Tako je, jeste.

TUŽILAC AGA – PITANJE: I konačno, gospodine, u vašoj izjavi vi spominjete Marka Pavlovića.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Kakvu funkciju je u vlastima imao Marko Pavlović u Zvorniku?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Marko Pavlović je bio komandant Zvorničke brigade.

TUŽILAC AGA: Hvala vam gospodine, nemam više pitanja. Ovim završavamo naše glavno ispitivanje.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, pre nego što pređem na unakrsno ispitivanje, ja želim da stavim jednu primedbu, jer mislim da je krajnje nedopustivo kako gospodin Kan (Khan) upotrebljava izraz Srbi. On je ovde opisao neka mučenja koja su se navodno desila. On može da govori o nekoj formaciji, vojnoj, paravojnoj, razbojničkoj bandi, grupi, ali on svaki put upotrebljava izraz Srbi. Mislim da je vaša dužnost da ga upozorite da je to apsolutno nedolično.

SUDIJA MEJ: Zastupnik Tužilaštva se zapravo zove gospodin Aga (Agha). Da je on uradio bilo šta što je neprihvatljivo, mi bismo ga već upozorili. Ranije smo mu rekli da ne sme da postavlja sugestivna pitanja. Da je koristio izraze koji su bili uvredljive prirode, mi bismo ga definitivno upozorili. On će u svakom slučaju da izbegava to da radi ubuduće ukoliko je tako nešto već radio. U svakom slučaju, što se nas tiče, tu nema nikave razlike. Mi možemo da ignorišemo tu vrstu ponašanja.

TUŽILAC AGA: Časni Sude, ja nisam nameravao nikoga da uvredim ovim terminom. To je zapravo formulacija koja proizilazi iz izjave ovog svedoka, prema tome, ja sam pokušao sve da rezimiram, a ne da koristim i dodajem sopstvene reči.

SUDIJA MEJ: U redu. Izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodin 1780... Ja sam razumeo pošto je zaštićeni svedok, da ne mogu da ga pitam na javnoj sednici o njegovim funkcijama, odnosno ni sa čim što je u vezi sa otkrivanjem njegovog identiteta, je l' tako?

SUDIJA MEJ: Tako je. Ukoliko želite da postavite takva pitanja, onda moramo da pređemo na privatnu sednicu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Samo kratko.

(privatna sednica)

sekretar: Na otvorenoj smo sednici, časni Sude.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine 1780, u vašoj izjavi vi spominjete razne ljude, Branka Grujića, predsednika u Zvorniku, Ljupka Ilića, Petra Hajdukovića, Dragana Tanića i tako dalje. Je su li to sve ljudi iz Zvornika?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jesu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa onda ste na samom početku, ili je to gospodin Aga pročitao u sažetku, ali na samom početku rekao da su tri, četiri čoveka vežbala gađanje u nekom kamenolomu, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa jesu i oni iz Zvornika?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Nisu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Odakle su došli, da vežbaju gađanje, u Zvornik?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Oni su radili kod Grujića, cjepali drva u pekari.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Dakle, to su radnici iz Grujićeve pekare, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jeste, ali sam ih kasnije vidio s arkanovcima.

TUŽILAC AGA – PITANJE: A s kim ste ih videli, u to ne ulazim, i kako ste vi znali da li su bili u vezi sa Arkanovcima, i u to ne ulazim, ali je očigledno da njih ne možete nazvati Arkanovcima ako su to bili radnici u pekari u Zvorniku i tamo cepali drva. Je l' to tako ili nije?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Oni su tu došli prije mjesec dana, tu prije nisu bili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Odnosno, vi ste ih uočili mesec dana pre toga ...

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da rade i da cepaju drva tamo, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Da. Jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda ste ih posle nazvali arkanovcima i ako oni, iako za to nemate neke osnove.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Oni su bili s njima, iste uniforme nosili, istom gradu. Govorili su ekavski.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I ljudi iz Zvornika su radili u Srbiji i govorili jekavski pa to ne znači ništa. Ti što su cepali drva svakako nisu, nisu bili neki borci, već radnici. Ako cepa drva, to je radnik, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: To je bio samo Grujićev trik. On je njih doveo prije da upoznaju Zvornik. Oni su šetali po Zvorniku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Otkud znate da je to bio Grujićev trik?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pa vidili smo. Vidio je to, svako živi je to vidio. I ja sam to vidio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na to ćemo doći u drugoj prilici. Vi kažete da ste poznavali ovog Ljupka Ilića. Da ste ga blisko poznavali, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete da vam je pretio?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ovde kažete čak da je on govorio da mrzi svoju majku zato što je ona četnik. To ste vi napisali ovde.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jeste, i to sam čuo i kad je to rek'o. Bio je pijan pa je to rek'o. I počeo je da plače, jer je bio u pijanom stanju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je l' ta njegova reakcija bila deo neke opšte klime koja je karakteristična za građanski rat koji je tu vođen?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ja to ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, da li ste vi bili u muslimanskim paravojnim formacijama? Naime, koliko ja ovde imam podatke, vas su kasnije teretili da ste ubijali u Kula Gradu, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Nije. To je bila optužnica da sam ubijao na Kula Gradu. A na Kula Gradu uopšte nisam bio. Nisam mogao doći do Kula Grada.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, nije sporno da su vas teretili da ste ubijali na Kula Gradu, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pitali su me koliko sam ubio Srba na Kula Gradu. Ja sam rekao da tamo uopšte nisam bio i nisam bio tamo. Nisam bio nigdje od kuće išao uopšte. Bio sam kući.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda ste se bavili političkim radom, što smo konstatovali. Pretpostavljam da niste se bavili političkim radom u svojoj kući, nego ste se bavili političkim radom ...

SUDIJA MEJ: Preći ćemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Na otvorenoj smo sednici, časni Sude.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' poznajete vlasnika kafane "Rojal" u Drinjači, Seada Hadžiavdića?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Niste ni čuli za njega?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Nisam čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste čuli za Šabana Redžića i Esada Haskića?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Za Šabana Redžića sam čuo, a za ovog drugog nisam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovaj je vlasnik kafane „Rojal“. Ne znate za kafanu „Rojal“ u Drinjači?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ne. Slabo kafane poznajem skroz.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, bar ovaj jedan za koga ste čuli, je l' vam poznato da se bavio ilegalnim naoružavanjem pripadnika stranke SDA?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: On je radio prije rata u opštini kao građevinski inspektor, a za drugo ništa ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li se sećate imena Samir Nišović, koji je imao nadimak kapetan Almir? Je l' se sećate imena Samir Nišović?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Čuo sam samo za kapetana Almira.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je l' on bio organizator Patriotske lige na ovom području sa sedištem u Kula Gradu?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ni to ne znate?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li se sećate Midhada Grahića? Da li vam je to ime poznato?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Grahića u Zvorniku ima više, ali, za njih sam čuo, a za ovoga ne znam baš ime to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, on je vodio jedinicu pod nazivom "Džamijski golubovi", a bili su aktivni kao takozvani borci za veru, je l' vam to poznato?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: A kad je to bilo?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa upravo u vreme o kome vi svedočite, znači u jesen 1991. i početkom 1992. godine.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: To mi nije poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Niste čuli za "Džamijske golubove", borce za veru i samo ste čuli za Grahića?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Za "Džamijske golubove" sam čuo u toku rata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta ste čuli za "Džamijske golubove" u toku rata?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pa čuo sam za njih samo. Ne znam šta su radili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pretpostavljam da ste znali da se ne radi o golubovima, nego o nekakvoj vojnoj jedinici, pa imate valjda predstavu o tome šta su oni predstavljali?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pa bili su neka vojna jedinica, ali ja nisam uopšte bio tu. Ne znam šta je bilo tu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znate ništa o toj vojnoj jedinici i o njihovim aktivnostima?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ja nisam bio tada u Bosni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vam je poznata jedna takođe družina koja je imala naziv "Kobre", kojima je komandovao izvesni Suljo, pre rata nastavnik u Sapni? Je li vam poznato ime Sulejmana Terzića?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Za Terzića sam čuo, prezime to, ali ne znam ko je taj Sulejman. Nisam nikad čuo to ime.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A jeste čuli da je komandovao tom družinom vojnom pod nazivom "Kobre"?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ne znam, tada nisam bio u Bosni. Za vrijeme rata nisam bio u Bosni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li je u toj opštoj klimi mahanja oružjem i divljanja ovih formacija koje pominjem, dolazilo do strahova, rađala se mržnja? Je li vas, je li vam baš zbog toga vaš komšija pretio?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: On nije prijetio samo meni. Prijetio je i drugima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako vam je pretio, recite mi molim vas?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: "On će biti moj", tako je rek'o.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kome je to rekao?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Prič'o je mojim drugim komšijama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li vama nešto konkretno pretio?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pa nije meni smio govoriti to, nego je radio tajno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači vama nije pretio, nego vašim drugim komšijama tajno govorio kako će on da vas likvidira, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: On je imao prodavnicu. Radio je kao trgovac i kad se komšije svrate kod njega u prodavnicu uvijek priča o politici. I kad ja prođem slučajno tuda on onda kaže: "Ovaj će biti moj", al' je kasnije došao...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je l' vi to govorite o ovom Ljupku Iliću, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jeste. Ljupko Ilić.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nismo raščistili šta je s njim. Pitao vas je gospodin Aga gde je on to bio sudija. Je l' vi znate je l' on uopšte bio sudija ili nije bio sudija?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Meni je to rekao jedan srpski vojnik u logoru da je Ljupko Ilić sudija, da je mene osudio na smrt mučenjem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi ste opisali da je taj navodni sudija sudio tako što je po spisku koji je imao rek'o: "Prva strana da se ubije, druga strana da se zakolje, treća strana da se muči", znači kako je ko redom po stranicama. Nije gledao nikoga, nego je to na taj način odlučivao. To ste sve opisali u svom svedočenju, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: To je tako. To je tačno tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali maločas ste odgovorili na pitanje gospodina Age da nikad niste izvedeni pred tog sudiju i da nikad niste to videli. Ako niste nikad izvedeni kako ste mogli videti kako on sudi po prvoj strani, drugoj strani i trećoj strani?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pa maloprije sam rekao, to je meni rek'o jedan srpski vojnik u logoru da sam ja na listi za mučenje. "Tako te", kaže "osudio Ljupko Ilić, sudija". Po tome znam da je tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste vrlo precizno opisali kako taj navodni sudija sudio tako što okreće stranice spiska pa samo ne gledajući ime na kaže: "Ova prva strana da se ubije, druga da se muči" i tako dalje.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Niste nikad pred tog sudiju izašli. Je l' vam to isto taj vojnik sve ispričao, taj, što kažete, srpski vojnik ispričao kako taj sudija sudi po stranicama?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: On je rek'o meni da sam ja na listi za mučenje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Odakle vam onda ova priča da taj sudija sudi po stranicama, pa kaže: "Prva strana za jedno, druga za drugo, treća za treće"? Odakle vam cela ta priča?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pa maloprije sam rek'o. Taj mi je vojnik rek'o tako. To je bio jedan mladić. Maloljetan je bio taj dečko što mi je rek'o, što mi je pričao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne samo da vam je rekao da ste vi na listi za mučenje, nego vam je i opisao tehnologiju rada tog navodnog sudije, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jesta. Jesta. I taj nam je vojnik donosio hljeb i dav'o. Taj Srbini.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li taj vojnik bio tamo čuvar tog vašeg zatvora?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Bio je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa to mu je dužnost da vam donosi hranu.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Drugi nisu donosili. On je donosio, kao ukrao je od kuće. Al' 'nako je donosio pomalo i 'nako bacio samo među nas i rek'o da nikom ne pričamo to što on radi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači donosio ...

SUDIJA MEJ: Ovo mi izgleda kao prikladan trenutak da napravimo pauzu. Gospodine B-1780, sada ćemo da napravimo pauzu od 20 minuta. Tokom ove pauze molim vas da ne razgovarate ni sa kim o onome o čemu ste svedočili sve dok ne završite svedočenje, a mi nastavljamo za 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Taj vojnik koga pominjete da vam je donosio hleb, je l' vam svakog dana donosio hleb?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Nije. Možda par puta. Nije donosio meni nego svima koji su tu bili. To je možda bila vekna od pola kile hljeba, baci je među nas tako ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko puta vam je doneo hleb?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pa možda jedno par puta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači dva puta, tri puta, koliko puta?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pa dva, tri puta. Ne znam tačno. To je bio bajat hljeb, možda nekoliko dana star.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi kažete da vam je bacao hleb.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad ste onda stigli vi da razgovarate s njim i da vam sve to ispriča o suđenjima, o tome ...

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: On je staj'o, on je staj'o na vratima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Onda je samo s vama razgovarao?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Razgovarao je s nama kad nema tu drugih.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' on bio sve vreme tu s vama?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko je dana bio s vama?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pa nekad bude par sati pa ode, pa posle opet dođe, tako, kad mu je smjena bila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A koliko ste dana njega videli tamo?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Nisam ga ja ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znate li kako se zove taj vojnik?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ne znam. Samo znam da je, vidio sam 'na-ko da je maloljetan bio. Tako mi izgleda.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je l' tačno da su sukobi u Zvorniku počeli 8. aprila?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: 8. aprila, jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je onaj dan kad je republičko Predsedništvo Bosne i Hercegovine donelo uredbu o formiranju Republičkog štaba Teritorijalne odbrane, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: To ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znate li da je tada vršena mobilizacija muslimanske milicije koju su naredili predsednik opštine i poverenik SDA, bivši zubar Abdulah Pašić i Nedžad Šabić, komandant opštinskog štaba TO?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: To mi nije poznato. Mobilizacija nikakva nije bila. Nisam čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je bilo bilo kakve organizacije na strani Muslimana tada, 8. aprila?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Nije, jer nisu vjerovali da će biti agresije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zašto su onda Srbi, ako nije bilo nikakve mobilizacije, u selu Čelopek, par kilometara nizvodno od Zvornika, formirali svoju jedinicu? U Zvorniku nije bilo nikakvih događanja, nikakvih aktivnost muslimanskih snaga?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: To što su oni formirali u Čelopeku, ja tamo nisam bio i ne znam. To je daleko od mene. To prvi put čujem sad.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' to bio odgovor na ono što se dešavalo u Zvorniku na strani Muslimana?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pa nije se ništa ni dešavalo u Zvorniku na strani Muslimana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi govorite o tome šta ste sve preživeli od vaših komšija. Da li je to bila neka vrsta osвете za ono što se događalo pre toga? Na primer, znate za ubistvo vojnika u Sapni 5. aprila 1992. godine?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Čuo sam preko radija o tome. A da li je bilo osveta to, ja ne mislim da je osveta to ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi govorite da su vas vaše komšije odvele u Karakaj na jedno staro poljoprivredno dobro zvano "Stara ekonomija".

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ti su tražili da napišete koliko ste Srba ubili u Kula Gradu?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jesu to tražili i od drugih lica koja su bila tamo?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: To ne znam. Samo znam da su tražili od mene i mog komšije Softića.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To su od vas i vašeg komšije tražili. Da li se sećate kog je to datuma bilo?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: 12. maj 1992. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li znate za napad 17. aprila 1992. godine kad su oružane snage SDA izvršile napad na srpsko selo Rastočnicu u Opštini Zvornik? Tad je ubijen Zoran Bogdanović, Srbin, rođen 1971. godine. Da li se sećate?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ne, to je meni daleko, to je 20 kilometara... I ne znam o tome ništa. Sad čujem prvi put o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li znate za napad na srpsko selo Boškovići 5. maja 1992. godine kad je devet civila ubijeno? Imam čak njihova imena ovde, je l' išta znate o tome?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ne znam ništa o tome i to prvi put čujem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate za 9. maj 1992. godine, za napad na selo Gornja Boljkovica kad je 16 Srba ubijeno? To je sve nakon te muslimanske mobilizacije koju je organizovala SDA.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: I to prvi put čujem. To mi je sve novo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da su tada ove snage SDA potpuno spalili i razorili selo?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: To nisam čuo za to nikad.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Niste čuli za to?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa evo ja ovde imam na primer dokument Komiteta za prikupljanje podataka o izvršenim zločinima protiv čovečnosti i međunarodnog prava i to sastavljen maja 2001. godine na području Opštine Zvornik i tu je 127 žrtava koji su ubijeni ...

TUŽILAC AGA: Časni Sude, ja mislim da svedok nema kopiju ovog dokumenta. Mislim da taj dokument čak nije ni ranije pokazan pred ovim Sudom, tako da ne znam kako bi mogao da komentariše.

SUDIJA MEJ: Pa mogu da mu se postave pitanja, pa ako ne može da komentariše, on će to da kaže. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ovde su upravo žrtve u tom periodu o kom govorite, 1992. godine i prvi dani 1993. godine, i ima ih na spisku 127. Ove oznake pored brojeva, rednih brojeva, su samo radi upoređivanja sa drugim spiskovima. Nemaju nikakav značaj. Evo pogledajte ovaj spisak, pa mi recite da li znate bilo koga od ovih žrtava? Da li biste bili ljubazni da svedoku date ovaj spisak da vidi? Počev od tog događaja koji sam citirao, veliki broj ljudi koji je ubijen, tu ih je na spisku 127, i to baš u periodu o kom vi govorite.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pod rednim brojem 99 Savić Simo iz Gornje Baljkovac, opština Zvornik. Taj čovjek nije živio u Baljkovcu, nego u Zvorniku i ja ga znam kao penzionera. Prije rata je bio penzioner. A sad gdje je ubijen, ja ne znam. A za druge ne znam ništa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Od svih tih ljudi samo tog jednog znate?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Samo Savić Simu, broj 99.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Budite ljubazni, gospodine Mej, uključite ovaj spisak kao dokazni predmet.

SUDIJA MEJ: Svedok ništa ne zna o tom spisku i meni se čini da bi bilo prikladnije da se taj spisak uvrsti u spis putem nekog ko može da govori o ovom dokumentu, da nam objasni šta je taj dokument i da potvrdi autentičnost. Ovaj svedok nema nikakve veze s ovim dokumentom i ništa ne zna o tome. Vi možete, gospodine Miloševiću, da izvodite dokaze o tom dokumentu kad bude red na vaše izvođenje dokaza.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Prepoznao je jedno ime na spisku.

SUDIJA MEJ: Da, to je tačno, ali ne može ništa više od toga da kaže.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dakle vi ste 12. maja, 12. maja su vas odvele vaše komšije. Govorite o tome kako su vas tukle, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: 12. maja odveli su me Ilić Ljupko i drugi je bio Hajduković Petko, treći je bio Niški, on nije bio moj komšija nego je bio iz Srbije. Bio je neki Tanić, isto iz Zvornika. Oni su me odveli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ova trojica su iz Zvornika, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jesu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda su vas tamo tukli, mučili i vi pominjete takve monstruoze stvari koje su se dešavale, kako vi tvrdite. Ne čini li vam se da se to zaista tako dešavalo da bi čitava zemlja brujala o tome?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ovo je sve istina što sam ja pričao, imam dokaze za ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, samo trenutak. Ja moram ovde nešto da kažem. Ovo je komentar. Međutim, mi moramo da shvatimo jednu stvar. Da li vi sugerirate ovom svedoku da se ove stvari, za koje svedok kaže da su se dogodile zatvorenicima, da se one nisu dogodile? Da li je to vaša tvrdnja?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, ovo su tako neverovatne stvari da apsolutno sumnjam da se ovako nešto moglo događati, a da to niko ne zna. To je jednostavno nemoguće.

SUDIJA MEJ: U redu. Dobro. Samo trenutak. Dobro. Svedoku svakako treba da se da prilika da odgovori na tu tvrdnju. Gospodine B-1780, čuli ste šta

kaže optuženi. On kaže da su zverstva koja ste vi opisali, činjena nad zatočenicima na farmi, da se to sve uopšte nije dogodilo? Dakle, ovo je sada vaša prilika da odgovorite na tu tvrdnju i komentirate je.

SVEDOK B-1780: Ja sam to sve vidio i ja sam doživio to isto. Imam dokaz. Ožiljke po sebi imam od...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine 1780, to što opisuje se, dešavalo se na toj "Ekonomiji", na lokaciji koja nije bila nepoznata, je li tako? Lokacija je bila poznata u tom kraju.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Kome?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa valjda svim meštanima. To je "Ekonomija", tu u neposrednoj blizini. Neko je morao znati šta se tu događa.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: To je bilo između dva srpska sela, ta "Ekonomija". Tu niko nije mogao da priđe.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To su, kako vi tvrdite, radili vaši meštani i neki ljudi i razne grupe koje vi ne prepoznajete?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koje ne znate odakle su?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pa znam da su govorili ekavski jezik. To znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete da su nekog od tih dana, ne znam kog dana, sad ćete mi reći, došla grupa vojnika JNA.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jeste. Došlo je njih 10 sa kapetanom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kojeg je to dana bilo?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: To je bilo četvrti dan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi pošto ste maločas rekli da su imali srpsku zastavu na kapama, je li tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jesu petokrake bile i zastavice, oboje to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi znate da vojnici JNA nisu mogli da imaju srpsku zastavu. Mogli su da imaju jedino jugoslovensku zastavu,

a srpsku zastavu nikako nisu mogli. Ili nisu vojnici JNA, ili nisu nosili srpsku zastavu. Jedno od to dvoje mora biti.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Oni su mjesto petokrake nosili trobojnu zastavu na kapi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste vrlo jasno rekli da ste videli da nose srpsku zastavu.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ja sam rekao da nose trobojnu zastavu umjesto petokrake.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čuli smo šta ste rekli. Neću s vama da se oko toga prepirem, međutim samo da uporedimo neke stvari iz same vaše izjave. Vi ste odvedeni, kažete 12. maja?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A u tački 80 kažete: "Dana 15. maja odveli su me u zborničku bolnicu".

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pa to je četvrti dan... od 12. do 15.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Od 12. maja do 15. maja je tri dana. Vi nikako niste mogli četiri dana da provedete tamo, kako vi tvrdite.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: 12, 13, 14, 15. To je četiri dana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I svi ovi događaji su se desili u to kratko vreme?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jesu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete da se sećate da se jedan predstavljao kao arkanovac, da se zvao Rambo, i ako ste, kažete: "Svi smo znali da je Rambo ubijen tokom napada na Kula Grad", je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Da, jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prema tome, i to je bilo neko lažno predstavljanje.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ja sam čuo preko srpskog Radio Zvornika da je poginuo neki Rambo na Kula Gradu i kasnije neki čovjek se predstavljao kao da je on Rambo. Ja sad ne znam o tome drugo ništa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ja samo čitam ovo šta vi kažete u tački 39: "Jedan od arkanovaca je sebe zvao Rambo iako smo svi mi znali da je pravi Rambo ubijen tokom napada na Kula Grad".

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pa da. To je radio rek'o. Radio srpski, srpski Radio Zvornik. On se kasnije, taj neki, predstavljao kao Rambo. E sad ne znam koliko je njih bilo, tih Ramba.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi niste mogli da ustanovite ko su svi ti ljudi. Evo gledam u tački 38, kažete: "Dolazile su različite grupe, tukle nas" pa onda nabrajate arkanovci, šešeljevci, "Beli orlovi", "Žuti mravi", Pejićevci: "Nisam znao razliku, ali neki od ovih grupa imali su duge kose, brade, drugi nisu".

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Potpuno je jasno da to nije bila ni vojska Republike Srpske, ni JNA. Je l' to bar jasno, gospodine 1780?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ti ljudi koji su nas tukli, kad nas tuku kažu nama: "Vidite kako tuku šešeljevci". Drugi kad dođu da tuku pitaju nas: "Znate li ko su Beli orlovi?". Po tome sam poznao ko su oni. Sami su se odavali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi molim vas, pošto govorite o izvesnom Sekaniću ...

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je to?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Poručnik. Poručnik JNA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Bio je u Zvorniku?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pa tada je došao u Zvornik.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste pre toga pominjali da ste njemu predali pušku.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U kojoj prilici?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: To je bilo negdje u aprilu. On je došao sa vojnicima. Ono što... Koji smo imali oružje, predali smo. Nas je bilo tu sedam lovaca i mi smo dali puške lovačke. Imali smo za te puške papire.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E molim vas, sad mi objasnite ovo što vi kažete u svojoj izjavi, opisujete da se nakon par dana pojavio kamion vojni, kažete da su vas pripadnici vojske odveli u kasarnu, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Kakav kamion? Kakva kasarna? To ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čitam vam tačku 61 vaše izjave: "Oko 11.00 ili 12.00 ispred zgrade se zaustavio jedan kamion JNA. U prostoriju je ušlo 10 vojnika na čijem je čelu bio ...

SUDIJA MEJ: Da li je svedok dobio kopiju te izjave? Ako je nema, treba da je dobije. Pogledajte paragraf 61, tamo ćete da vidite to o čemu govori optuženi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, piše u paragrafu 61, da ne ponavljam ovo: "Zaustavio se kamion", kažete JNA, "u prostorije je ušlo 10 vojnika na čijem je čelu bio jedan kapetan koji je nosio automatsku pušku. Svi oni su nosili maskirne uniforme. Svi su na kapama imali značke sa srpskom zastavom" i ovde ste ovo napisali kao što ste maločas i usmeno rekli. Dakle, nije moglo biti ni pomena o tome da je JNA, ako su na kapama imali srpsku zastavu. A onda pred kraj ovog pasusa pominjete pukovnika Sekanića. Sad kažete poručnik Sekanić.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ne, poručnik, ovo je greška. Poručnik Sekanić.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, onda je ovo greška. A onda dodajete, pošto ste vi rekli kako je taj poručnik bio pripadnik JNA: "Aleksandar Sekanić, zvani Aco, rođen je u Bjeljini".

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači on je iz tog vašeg kraja?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: "Aprila 1992. kad sam Aleksandru dao lovačku pušku, on je bio zajedno sa kapetanom Čaletom iz Šapca."

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Da, jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, taj čovek koji se zove Sekanić je bio iz vašeg kraja?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Nije bio iz mog kraja. On je samo bio Bijeljinačan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Iz Bijeljine?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Da. On je sam to govorio, kaže: "Ja sam Bijeljinačan, ali sam aktivni oficir JNA". Tako je rek'o. Znači od prije rata je bio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pre rata su mnogi bili u JNA i oni koji su posle bili u Vojski Republike Srpske, u vojsci Armije Bosne i Hercegovine i u HVO-u. To valjda znate pretpostavljam, gospodine 1780?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: On je meni rekao da je bio i da je vojnik JNA, da je prije ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro ...

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Da je prije, da je prije rata bio ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi opisujete da se nakon par dana, odnosno da su vas kad su vas odveli odatle, sa te "Ekonomije", podvrgli normalnom ispitivanju kojim su se bavili ljudi koji su se interesovali za ubistva, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Koji ljudi?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa evo u tački 69, 68 rekao, ovaj vas je nazvao ustašom, rekao je da stavite ruke na sto: "Uperio je pušku u mene" kažete "i pitao me je koliko sam Srba pobio". U tački 69 kažete: "Rekao sam mu da nikada nisam nikoga ubio. U tom trenutku u kancelariju je ušao Sekanić, pitao me je šta tu radim, ko me je tu doveo i zašto sam tako isprebijan. Nisam smeo da išta kažem, tako da sam jednostavno rekao da ne znam". Je l' to vaša izjava?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ja nisam smio reći da me neko tuk'o, jer sam morao da reknem da sam pao, pa sam se udario, jer znam kad dole tuku neke koji kažu da ih je neko tuk'o, odma' ga ubiju. Zato nisam ni smio da kažem ko me je tuk'o.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ništa od onih strahota koje ste, koje ste opisali da su se precizno toga dogodili na toj "Ekonomiji" vi tu niste rekli.
SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Njima nisam rek'o.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E onda kažete: "U tom trenutku u sobu je ušao jedan drugi oficir JNA, koji mi je pružio ruku i rekao da je on major Marko Pavlović, komandant".
SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jeste. Rekao je: "Ja sam ovde komandant".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali ni on nije bio oficir JNA nego komandant te zborničke brigade, je l' tako?
SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: On je došao iz Srbije. Iz Zrenjanina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne ulazim u to odakle je došao, samo ni on nije bio pripadnik JNA. Je li to jasno ili ne?
SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: On je rek'o da je ovdje komandant i znam da je doš'o iz Srbije, iz Zrenjanina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda kažete: "A major Pavlović je stajao pred bolnicom", je l' tako?
SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda kažete da su vas smestili u krevet, davali su vam injekcije i tablete i proveli ste četiri dana u zatvorskoj bolnici.
SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A onda govorite kako su u zatvorskoj bolnici hteli da vas ubiju.
SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jesam. To je istina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, objasnite mi sad, oni vas vode u bolnicu, tamo vas leče. Oni znaju ko ste. Što bi vas lečili, snimali rentgenski da li vam je nešto ozleđeno, držali vas u bolnici da bi vas onda eto tamo ubili?
SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Oni su imali namjeru njih da vrate ponovo u logor dole, a to je bio njihov trik. Ja znam, kao da ti pomognu, a pošalju drugog da te ubije. Tako je to bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovim strahotama koje opisujete tamo, potpuno je nelogično da vas ne bi ubili tamo da su želeli da vas ubiju. Naprotiv, odveli su vas u bolnicu i tamo vas lečili, pa vas pustili kući.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Oni su imali namjeru mene da vrate dole ponovo. Ja kažem, to je bio njihov trik. Kobajagi ti pomognu, a drugog šalju da te ubiju. Tako da pred očima moje žene napravili su kao da su me spasili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi, molim vas, kako ste vi to onda ostali živi, ako su oni stvarno imali nameru da vas ubiju i lečili vas u bolnici i sad konstatujete da je to lečenje u bolnici bio njihov trik?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Oni mene nisu liječili. Meni ništa nije bilo bolje. Neke injekcije su mi davali, ali meni ništa ni bilo bolje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete davali vam tablete i davali vam injekcije.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Neke žute tablete, nije mi ništa od njih bilo bolje. Jer to je bio trik, kobajagi te liječi pred nekima, da izgleda da se to vidi, a ovamo drugog šalje da me ubiju. Ne mene, nego sve da pobiju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To ne razumem, objasnite mi?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ja razumijem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koga su to ubili u bolnici?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jedna medicinska sestra, Muslimanka je bila. Nisu joj dali da ide kući. Tu je radila prije rata i tu je morala da ostane i tu je radila. Ona mi je šapnula da ide grupa u bolnicu koja ubija sve Muslimane i kaže da je tako narijeđeno. I rekla mi je: "Idi u sobu, ogrni se ćebetom da se na tebi ne vidi pidžama, jer si ti obilježen pidžamom". Ja sam to uradio i tako sam ost'o živ. Oni su naišli kasnije, ali me nisu prepoznali. I znam da su tada ubili jednog vozača, koji je vozio u bolnici. Bio je ranjen. Ubili su troje djece.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi kažete da su vas, pošto ste četiri dana ostali u bolnici i nisu četiri dana pokušali da vas ubiju, a 19. maja vas pustili kući, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Nisu mene baš pustili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste pobjegli iz bolnice?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ne, nego je meni ova sestra rekla da moram da bežim i čim su oni izašli, ja sam rekao doktorima kasnije na viziti: "Doktore, meni je bolje, mog'o bi da idem". Onda su mi rekli da ustanem, ja sam ustao, izašao napolje na hodnik, oni su... I stavili drugog čovjeka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je l' to znači da su vas pustili da idete kući ili ste vi pobjegli iz bolnice?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Rek'o mi je doktor: "Ustani". Ja sam ustao i izišao na hodnik.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tako ste u pidžami otišli kući, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ne. Znao sam tu još jednu ženu koja je tu radila kao čistačica, Muslimanka je bila. Ona mi je našla odjeću i ona me presvukla, jer nisam se mogao sam presvući. Tako sam izaš'o.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da vam je pomogla medicinska sestra da se obučete jer ste bili povređeni, to je logično. Ali vi niste pobjegli iz bolnice, nego su vas pustili, jer ste rekli da se osećate bolje i otišli ste kući.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pa ja sam rek'o tako, da mi je bolje, samo da bi izaš'o.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, jesu li imali priliku da vas ubiju koliko god puta hoće da su zaista hteli da vas ubiju?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ja tebi kažem, to je bio trik. Kobajagi ti pomognu, a ovamo pošalju drugog da te ubiju. Tako je to rađeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi nemate ni jedan primer da je neko lečen takvim trikom, pa posle poslat neko za njim da ga ubije.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Nisu oni poslali da ubiju mene, nego sve u bolnici Muslimane, al' sam ja bio među njima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jesu pobili te Muslimane u bolnici?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Znam da su ubili troje djece i jednog vozača koji je vozio u bolnici. Bio je ranjen isto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 'Ajte molim vas. U tački 80 kažete: "Kasnije tog popodneva ista medicinska sestra, Naifa Delibajlić mi je rekla da sam sretan što sam živ zbog toga što su ubili troje dece i jednog vozača kola hitne pomoći".

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Da, pa vozač u bolnici, to sam rek'o. To isto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kaže: "Ramo, rentgenski tehničar, koji je radio u zborničkoj bolnici, mi je rekao za ova ubistva".

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: I on mi je to rek'o. To je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Taj vozač hitne pomoći uopšte nije bio u bolnici kad je stradao.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: On je lež'o ranjen u bolnici, a gdje je ranjen, ja ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dakle vi ste otišli kući. U tome vas niko nije sprečavao, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ja sam otišao putem koji je bio siguran da mogu doći. Drugim putem, ne onim kojim idem kao svaki put.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda ste se posle tamo 16. juna našli u Subotici, u Srbiji.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jeste, 16. juna smo došli u Suboticu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Našli ste spas u Srbiji.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: To nisam ja htio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači niste hteli da odete u Srbiju, a preko Srbije da odete u Beč?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Mi smo 15. juna 1992. godine potpisali da dobrovoljno dajemo svu svoju imovinu srpskim vlastima i 16. juna su nas pokupili u dva autobusa, moje selo i deportovali preko Malog Zvornika, Šapca za Suboticu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Bili ste u izbegličkom logoru u Subotici?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste dobili jugoslovenske pasoše?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ja nisam dobio. Ja sam imao pasoš prije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, jesu vas, jeste vi sami odlučili da idete u Beč, čim su vas tamo deportovali?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Oni su nas kasnije deportovali, utovarili u voz sve i nisu nas pustili da idemo, da idemo odatle, ali nismo znali gdje ćemo. Nismo znali gdje ćemo pa smo tu, do Beča.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I vi ste kao izbeglica se našli u Srbiji. Tamo ste bili slobodan čovek i išli ste gde ste hteli, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Nisam bio tamo slobodan. Ja kažem, nas su deportovali u Suboticu ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ne ulazim ...

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: I odatle idemo dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je iko u Srbiji ograničavao slobodu na bilo kakav način?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na koji način? Kako su vam to ...

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Nismo smjeli da izlazimo iz logora nigdje iz Subotice, sa Palića. Na Paliću je to bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako ste vi onda otišli u Beč, ako niste smeli nigde da izlazite iz logora?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: A pod pratnjom vojske, i policija je tamo neka bila. Vojska i policija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Otpratili vas u Beč?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ne, samo na voz.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, prevezli vas od izbegličkog logora na voz da idete kuda želite.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Taj voz je išao za Mađarsku (Hungary) i dalje za Beč. Nas niko nije pit'o hoćete li ići tamo ili nećete. Samo u voz ulazi i dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je l' vam iko na bilo kakav način načinio bilo kakvu, kako bih rekao, nepavdu ili povredu u Srbiji, dok ste bili u Srbiji?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Imali smo samo prijetnje od nekog Đure. Đuro je tu bio neki čuvar u tome logoru. Znam da se zvao Đuro.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U izbegličkom kampu nije bilo nikakvih čuvara koji ne daju i koji kontrolišu izbeglice, nego ste bili zbrinuti u kampu koji je bio pod nadzorom Crvenog krsta.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: To nije bio Crveni krst.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta je bilo? Da nije bio koncentracioni logor?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ja ne znam šta je to bilo, uglavnom mi smo tu došli i nismo smjeli da izlazimo odatle. Taj Đuro nam je rek'o: "Mogu da ubijem svakoga ko izađe". Ništa više ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine 1780, niko u Srbiji nigde nije ubijen od izbeglica od bilo kakvog osoblja nekog izbegličkog kampa ili nekog izbegličkog ...

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ja ti kažem, nismo mi bili izbjeglice niti smo tu htjeli doći. Mi smo tu dovedeni. Dotjerani dotle da idemo dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I dalje ste otišli svojom voljom?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Nismo svojom voljom otišli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači u Beč niste otišli svojom voljom?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta niste ...

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Nama je narjeđeno da idemo u voz i da idemo dalje. Niko nam nije rek'o gdje ćemo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad ste prešli granicu i našli se u Mađarskoj je l' ste morali da idete u Beč ili ste mogli da idete na koju hoćete stranu?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Mi kad smo ušli u voz bila je već noć i mi smo tu bili cjelu noć. Došli smo do Budimpešte (Budapest), od Budimpešte,

nismo htjeli da izlazimo tu, produžili smo za Austriju (Austria), jer smo čuli da je možda bolje u Austriji nego u Mađarskoj za izbjeglice. To smo otprilike znali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, pošto ste izašli iz bolnice 19. maja 1992. godine, gde ste onda otišli i kako je došlo do toga da posle svedočite o tome da ste gledali neka zakopavanja? Bili ste kod svoje kuće, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Tu sam bio kod kuće.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je, koliko ja shvatam, par kilometara od Zvornika po ovome što u podacima stoji?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jeste. Moja kuća je par kilometara od Zvornika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako ste onda gledali to da, kako su to bili Srbi i da su zakopani Muslimani, na osnovu čega ste to mogli to zaključiti?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: To je bilo naše groblje, mjesno groblje od našeg kraja tu. To može jasno da se vidi iz moje kuće ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa jeste vi pravili skicu na kojoj pokazujuete položaj nekakve masivne, masovne grobnice na muslimanskom groblju?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jesam. Jer tu ima moje familije pokopane, ima drugih komšija tamo i to groblje znam napamet.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste vi gledali ta zakopavanja?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jesam gled'o. Lično sam gled'o to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, pošto ste komentarisali mapu etničkog sastava opštine Zvornik koju je nacrtao Himzo Tulić, kakve veze ima ta mapa sad sa, sa ovim šta vi svedočite?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Kakve ima veze? Pa to je sad 'nako kao podatak koliko je koga bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Otkud taj tačan podatak? Kaže: “.Opština 81.111, Srba 30.839, Muslimana 48.000, Hrvata 120, Jugoslovena 1.225 i ostalih 719’.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Tako piše tu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U kakvoj je to vezi sa ovim događajima koje vi opisujete?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ja kažem to je samo podatak koliko je bilo koga u Zvorniku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pošto ste mi negativno odgovorili na ovo pitanje u vezi s pasošima, samo da vas podsetim šta piše u tački 82. Kažete: "Ukricali su nas u autobus i odvezli u Suboticu. U Subotici smo dva dana proveli u izbegličkom logoru", dakle ukupno ste dva dana bili tamo. Onda kažete: "Dobili smo jugoslovenske pasoše, a onda u Beč smo došli vozom ujutru 19. juna".

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pa ko nije imao pasoš, morao je dobiti pasoš.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Govorite u prvom licu množine "Dobili smo jugoslovenske pasoše", znači ...

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ja ga nisam dobio, ja sam ga imao prije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kao izbeglicama dali su vam pasoše i sve je to trajalo ukupno procedura dva dana i onda ste otišli gde ste hteli.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pa šta je sad tu čudno. Bez pasoša nisi mog'o proći granicu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja samo govorim da valjda nije sporno da su vam u Srbiji pomogli?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: To nije pomoć. Mi smo te pasoše platili, ko nije imao platio je. Mi smo protjerani. Mi nismo svojom voljom došli tu što smo mi to htjeli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ne kažem kako ste vi došli u Srbiju, ali u Srbiji su vas tretirali potpuno normalno, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: To nije normalno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pošto su vas smestili, nahranili, dali vam pasoše i omogućili vam da idete gde ko hoće, to nije bilo normalno.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Nije bilo normalno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta je trebalo da urade?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pa prijekali su nam tu. Branili su nam da se krećemo, da izlazimo. Nas je mogao da ubije svaki...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, neću onda da vas, da vas o tome dalje pitam, jer to nema nikakvog smisla. Vi govorite u tački 34 o nekome ko je nosio svetlo smeđu uniformu sa policijskim oznakama na ruci: "Znam da to nije bila uobičajena jugoslovenska policijska uniforma", je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prema tome, to taj što je imao policijske oznake nije pripadao jugoslovenskoj policiji?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: On je imao oznake policije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To nije bila policijska uniforma. Taj čovek nije mogao biti policajac?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: On je nosio samo oznake policije, a da li je on bio policajac, ja to ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete da nije bila uobičajena jugoslovenska policijska uniforma, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Nije bila uobičajena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi, još mi komentarišite, molim vas ovo, kažete u tački 36: "Ne znam koliko njih je skakalo po meni. Možda ih je bilo 10 ili 15 ili čak više". Kako je to moguće da, da ovakvu, ovakvu jednu stvar neko preživi, da po njemu skače 10, 15 ili više ljudi?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Nisu skakali samo po meni nego po svima. Njih je bilo 10 do 15 možda. Možda baš nije svaki na mene, udario me. Mnogi su me udarili. Imam posljedice od toga, imam ozljede, imam ožiljke koji se sad vide po meni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa verujem da ste vi povređeni, ali vi ste malo pre objasnili, kad vas je pitao oficir tamo, kad su vas saslušavali, a posle toga odveli u bolnicu, da niste hteli da kažete šta vam se događalo, jer ste se plašili i da ste to objašnjavali da ste to pali i sami se udarili. To ozlede na vama bi trebale da budu strašne od toga da skače po vama 15 ljudi, a da vi možete da kažete kako ste pali i udarili se.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Nismo smjeli da kažemo da nas je neko tuk'o, nego nam je naređeno, kaži da si pao pa se udario. Tako nam je rečeno. Ako je neko rek'o ko ga je tuk'o, ima da bude ubijen odmah.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Imate neki primer da je neko rekao da ga je neko tukao pa da su ga ubili odmah?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Imam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dajte nam taj primer da su ga ubili ko je rekao da ga je tukao.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ima ovdje naveden čovjek. Piše ime. Bego Bukvić.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je l' on ubijen zato što je rekao da ga je neko tukao?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pa kad je rekao ko ga je tukao... Ubili su ga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To ne piše ovde. Pročitajte mi to šta piše, molim vas.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ja to znam da je tako bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: O tome niste napisali u svojoj izjavi.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ja sam rekao da je on izveden i ubijen, a znam razlog šta je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Što niste to naveli u svojoj izjavi?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pa to je jasno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ne znam kako bi bilo jasno nekome ko čita vašu izjavu, ako vi to niste u njoj napisali. 1789, vi ste četiri dana proveli u logoru, kažete, i četiri dana proveli u bolnici?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 12. ste otišli u logor, a 19. ste pušteni iz bolnice. Od 12. do 19. nikako nema osam dana. A jedan niz događaja ste opisali koji ne mogu stati ...

SUDIJA MEJ: To zavisi. Ja mislim da se ovde ne poklapa matematika. U svakom slučaju, to nije bitno. Hajde sada da vidimo da li možemo da napravimo neki pomak. Vi ste dobili više vremena nego što je uobičajeno, zato što Tužilaštvo nema spremnog sledećeg svedoka. Prema tome, nismo u tolikoj stisci s vremenom, ali moramo takođe da imamo na umu da ne može unakrsno ispitivanje da se vodi na ovaj način. Prema tome, daćemo vam još 10 minuta, a onda morate da završite sa ovim unakrsnim ispitivanjem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Mej. Vi kažete u tački 38, pred kraj, kažete: “Kada bi pripadnici nekih grupa doalžili u prostoriju, morali smo im za dobrodošlicu pjevati četničke pjesme”. Jeste to napisali?
SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jesam i pjevao sam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Otkud vi znate četničke pesme?
SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kakve ste to četničke pesme pevali?

SUDIJA MEJ: Je li ovo zaista važno? On je to pisao uopšteno. Opisao je u generalnim terminima situaciju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Važno je zbog toga što očigledno nije istina. Zbog toga je važno. Pošto razne stvari ovde ne mogu biti istina, onda je veliko pitanje šta je uopšte istina od ovoga. Koje ste četničke pesme pevali?

SUDIJA MEJ: U redu. Dakle, ovde je navedeno da to šta ste vi rekli da ste pevali četničke pesme nije istina. Da li hoćete da odgovorite na to?

SVEDOK B-1780: To je istina, ja sam pjevao. Morali smo da se krstimo i da dižemo tri prsta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koje ste to četničke pesme pevali?
SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pjevali smo “Oj, vojvodo Sindeliću” jednu i drugu “Ko to kaže, ko to laže, Srbija je mala”. I morali smo da učimo iz srpske religije “Oče naš”.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I to ste sve za ta četiri dana dok su vas tukli i mučili ...

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Da, da, sve, sve, sve ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I terali vas da pevate pesme ...

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Da, da sve to ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A "Oj, vojvodo Sindeliću" je narodna pesma koja se peva od vojvode Sindelića, srpskog sina od Nišave ravne koji se borio protiv Turaka.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Srbi su nju pjevali i mi smo morali da pjevamo. Takođe se ta pjesma čula na srpskom Radio Zvorniku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zašto tu pesmu nazivate četničkom, nije mi jasno?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pa četnicu su je pjevali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ti ljudi koji su tu pesmu pevali su četnici?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Njih nazivate četnici?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Samo da vidim. A recite mi, molim vas, kažete ovde u tački 45: "Došli su šestorica ili petorica arkanovaca". Otkud znate da su to bili Arkanovci i da li su oni uopšte, da li su arkanovci uopšte tamo dolazili?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Znam, oni su imali drugačije uniforme, drugačije kape.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste nabrojali arkanovce, "Bele orlove", "Žuta osa", pejčićevce, šešeljevce i tako dalje.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste nabrojali nekakve formacije, koliko je ljudi ukupno tamo kod vas na tu "Ekonomiju" dolazilo?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pa ko god je stig'o dolazio je. Sve te formacije su dolazile tu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali koliko ste vi ljudi ukupno videli tamo u svim tim formacijama koji su dolazili na tu "Ekonomiju"?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pa nisam brojao, ali su dolazili u grupama po pet, šest ljudi. 15, 10, kako kad.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tih 10, 15 je onda kad su po vama 15, 20 skakali, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Nisu samo po meni, po svima su skakali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi još samo ovo, molim vas. Vi kažete da je dolazio Kapetan Dragan da vas poseti.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jeste. Nije mene posjetio nego je bio u sobi u kojoj sam ja bio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači došao da poseti ranjenike u bolnici?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ne znam zašto je on došao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koji je drugi razlog mogao biti, nego da poseti ranjenike u bolnici?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pa to njega pitajte, ja to ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali znate da je bio kapetan Dragan.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na osnovu čega to znate?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Kad je on izašao jedan ranjenik je pitao drugog: "Znaš li ko je ovo bio?". Onda je ovaj rekao: "Znam, to je kapetan Dragan" i opsov'o mu majku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Taj mu je, taj mu je opsov'o majku?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Opsov'o majku, ali nije rekao kome. To je uzrečica bila. Nije to kao da mu psuje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je l' to bio Srbin?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jeste. Rekao je ovako: "To je kapetan Dragan, jeb'o mater". Takvim rječima je rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi šta je kapetan Dragan rekao i šta je on bio, šta je on radio u bolnici osim što je došao da obiđe ranjenike?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pa pitao je kako im je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Došao da obiđe ranjenike da pita kako im je i otišao?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ja ne znam da li je došao da obiđe, ali samo je ušao tu i pitao kako im je, a šta je on radio u bolnici, ja to ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je l', je l' uvredio nekoga, je li povredio nekoga, je li bilo šta uradio što, što nije u skladu sa ponašanjem kad se dođe u posetu u bolnicu?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ma koga on da uvrijedi?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Eto vi ste bili tu.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Meni nije ni pričao ništa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je l' nekome posebno nešto govorio?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači samo vas je sve obišao?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Obišao i pričao 'vako samo sa pojedincima nešto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' se desio bilo kakav događaj tada? Je l' bilo šta možete da stavite kao neku primedbu na to što je neko došao, posetio bolnicu i, i obišao ranjenike?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Nemam nikakvih primedbi na to. Nije došao meni sigurno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa nije došao nikome posebno, nego je valjda došao u bolnicu. U bolnici su ranjenici.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ja ne znam što je on došao. On je samo ušao u sobu i pitao kako je, pojedince. E sad šta je on imao namjeru, ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Posle je otišao?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Otišao je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kakvu je onda imao nameru nego da vas obide?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ja to ne znam. Ne znam šta je on dalje radio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro, dobro, gospodine 1780. Hvala vam lepo.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Časne sudije, čini mi se, odnosno smatram da je svedok koji se nalazi pred vama možda upravo onaj slučaj gde bih ja u duhu odluke koju ste doneli 6. oktobra mogao dosta da pomognem u vezi nekih stvari koje treba raščistiti pred vama. Ja vas molim, gospodine svedoče, ako možete da obratite pažnju na paragraf 65 vaše izjave koju, koju imate pred vama. Jeste našli?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Našao sam.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Evo ovde u zadnjoj rečenici u tom paragrafu vi govorite o onom kamionu koji vas je sa devet ljudi o kojima ste već govorili i kad vas je tužilac ispitivao danas i onda ste kazali ovde, a rekli ste to i danas: "Ljudi koji su se nalazili na dnu prestali su da plaču, ali su prestali i da se miču. Pomrli su", je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Časne sudije, ja sam 10. jula ove godine, uz izjavu koja se nalazi pred svedokom dobio i izjavu koju je svedok dao organima vlasti Bosne i Hercegovine neposredno posle ovih događaja 27. decembra 1992. godine. Ja imam u fotokopiji i molio bih da mu se pokaže. Ja imam i engleski prevod u tri primerka jer je prevedena izjava na engleski i molio bih da se njemu izjava stavi na uvid ...

SUDIJA MEJ: U redu. Neka se to onda pokaže svedoku.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Gospodine svedoče, je li to vaša izjava? Je li ovo vaš potpis na kraju ove izjave koju ste dali 27. decembra 1992. godine vlastima Bosne i Hercegovine?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Moj potpis je. Moj potpis.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Je li vaša izjava?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: E to ne znam, da pročitam.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja bih vas molio da obratite pažnju na ...

SUDIJA MEJ: Neka svedok prvo pogleda tu izjavu i molim da se i nama da pimerak te izjave.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja imam tri primerka na engleskom. Vi ste tu izjavu potpisali na sve tri strane, odnosno, ma da, ispod svake strane ima vaš potpis, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jeste.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li je to vaša izjava?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Treba sve da pročitam da vidim je li moja.

SUDIJA MEJ: Pogledajte ukratko tu izjavu, gospodine B-1780, i to pogledajte sledeće. Da li se sećate da ste dali ovu izjavu? Gospodine B-1780, da li se sećate da ste dali ovu izjavu ili ne?

SVEDOK B-1780: Dao sam ovu izjavu.

SUDIJA MEJ: Dobro. Sada će ovaj advokat da vas pita nešto o nekoliko paragrafa iz te izjave, saslušajte ga i naravno pre nego što odgovorite možete da pročitate te pasuse. On će da vam kaže o kojim se pasusima radi.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Časne sudije, engleska verzija je treći pasus odozdo, a bosansko-hercegovačka, bosansko-hrvatsko-srpska je na, u drugom pasusu te vaše izjave koju držite ispred sebe. Pogledajte drugi pasus na, na trećoj stranici. Na engleskoj od kraja treći pasus odozdo.

SUDIJA ROBINSON: Koja strana? Prva strana?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Zadnja, zadnja, zadnje strane. Od kraja iskaza na engleskom, pa treći pasus odpozadi. Pogledajte prvo, možda ja ne bih na tome mnogo insistirao, gospodine svedoče, ovde se govori o 16. maju, kao datumu kada ste otišli u bolnicu. Možda je greška. Ne bi ja na tome mogo insistirao, ali vam predočavam sledeće. Tu ste govorili nešto o specijalcima, niste spominjali JNA. Ko su ti specijalci? Da li možete to da kažete?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pa to je ta grupa vojnika koji su došli sa kapetanom.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: To su, ovde niste spominjali Jugoslovensku narodnu armiju, već ste rekli specijalci. No, ne pitam vas to zbog toga. Pogledajte nekoliko rečenica niže, kad ste ulazili u kamion. Evo šta ste kazali: "Zatvorenici su naredili da legnu na pod kamiona. Prvo trojica, sledeća trojica na njih i zadnja trojica na njih", je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Tako je.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: "Ja sam bio deseti i meni su naredili da sednem na sve njih", je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jeste.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: "Rekli su da će doći po ostalih osam", je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Rekli su da će doći po ostale ali ...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da, da ...

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ali ovo osam ...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: "Ne znam šta je bilo s njima a ni sa ovih devet" koji su bili sa vama. Dakle, tu ste rekli da uopšte ne znate šta je bilo sa tih devet ljudi, jer kažete ovde: "Jer su meni kad smo stigli u Zvornik, skinuli su me sa kamiona, a kamion je onda produžio dalje".

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jeste.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dakle, ovde ste kazali da uopšte ne znate šta je bilo sa tih devet ljudi, a danas ste ovde govorili o tome da su oni ispod vas svi pomrli. Šta je sad istina, molim vas?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Istina je i jedno i drugo. Oni su ih odvezli ali ne znam šta je sa njima bilo. Ne znam gdje su ih odvezli. Na to mislim ...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro, istina je i jedno i drugo. Hvala lepo. Sad mi kažite u sledećem pasusu. Ovde ste, koliko je vaša kuća daleko od bolnice?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pa par kilometara.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Koliko vam je vremena trebalo da stignete do kuće od bolnice?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Normalno mogu za po' sata doći.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ne, ovde ste kazali izričito da ste iz bolnice pobjegli, što niste danas govorili. No, ni to nije važno. Meni, mislim da da ovo treba da objasnite Sudu, samo još dve stvari iz ove izjave da se ne bi na njoj mnogo zadržavao, jer ste ovde u dva pasusa iznad toga, u engleskoj verziji, a ovo je zadnji pasus verzije koja se nalazi pred vama, ovde ste kazali, evo na sredini piše: "Meni su urezali krst na obrazu". Danas ste govorili ovde i u ranijoj, u izjavi koju ste dali ranije da je krst urezan nekom drugom čoveku. Uopšte niste spominjali da je krst bio urezan na vaš obraz. Je li krst bio urezan na vaš obraz? Jesu li to videli u bolnici?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: To nije bilo, to je bilo više kao ogrebotina. Nije to bilo duboko na mom obrazu.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da, ali ste rekli da je krst urezan. Pa neka bude kao ogrebotina, da je krst napravljen na vašem licu.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Da, da, krst, jeste da. A to je isto bilo i na Begi Bukviću koji je ubijen, na leđima mu je to napravljeno.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I dalje ovde ste, na primer, kazali, sad ne bih se mnogo zadržavao na tome, ali evo paragraf 55 i ove izjave koju ste ovde dali gde kažete: "U isto vreme dok su nas kažnjavali, ostali su morali da ližu krv sa leša tog mladića". Tako ste rekli ovde i da su i vas terali, ali vi niste to hteli. Međutim, u vašoj izjavi koju ste dali 1992. godine, vi ste samo govorili o tome, evo sledeća rečenica posle ovog krsta: "Zatim bi oni lizali našu krv s kama". Uopšte niste govorili o tome da je bilo ko vas terao da ovo radite što ste danas rekli. Kako to objašnjavate?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ovaj Niški, koga su zvali Niški, nosio je čin majora. On je meni taj krst i napravio nožem i kasnije tu krv lizao sa svog noža i gledao me u oči. Tako je bilo.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja vas molim zato da se sad vratimo na ove stvari o kojima ste danas ovde govorili. Pa evo, na primer, paragraf 27. Ovde u paragrafu 27 vi ste govorili o onoj ruci koja je bila odsečena, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jeste.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I ostajete pri tome.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ostajem, to je bilo tačno.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pa onda u paragrafu 29 o, o glavi koja je bila šutirana, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jeste.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pa onda u paragrafu 42 govorite o streljanju određenog broja ljudi, pa u paragrafu 44 onih sedam ubijenih ljudi, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Sve ukupno je bilo sedam ubijenih.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da. Pa onda u paragrafu 52 ni ste govorili ovde, ali ste govorili o tome da je bilo i slučajeva da su nožem rezani, rezana koža između prstiju, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: To je bila kazna ko nije htjeo da liže mrtvu krv.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro. Pa u paragrafu 53 govorite o onom uhu ...

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jeste.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I onda ima u paragrafu, paragrafu 54, govorite da je jedan čovek skalpiran, je l' tako?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Skalpiran?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da. Upotrebili ste taj izraz, evo u paragrafu 54, čini mi se. Ali dobro, samo mi kažite sad, ako možete Sudu da objasnite, imate li ime i prezime ijednog od ovih ljudi?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Kojih ljudi?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Koji su bili žrtve, sem ubistva Bega i Ramiza Softića? Da li imate ime bilo koga ko je to uradio ili ime bilo koga ko je na taj način izgubio život? I da li ima ijedan svjedok koji je to video šta vi objašnjavate, sem vas?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ubijen je Abdulah Buljubašić.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: To sam i hteo da vas pitam. To je čovek koji je po vama doživeo strašnu smrt.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jeste.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi imate ime i prezime njegovo?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Abdulah Buljubašić.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dabome. Otac njegov ga je sahranio.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Bego Buljubašić, živi u Zvorniku.

prevodioci: Molim vas da pravite pauze između pitanja i odgovora.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Otac tog čoveka je sahranio svoje dete?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Jeste.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Zna se gde mu je grob.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ja to ne znam.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pa zna otac ...

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Zna otac.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hoću da kažem ...

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Otac zna.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste iskaz dali 1996. godine...

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Otac zna.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Tužilaštvu. To je moglo da se proveri, lepo da se utvrdi uzrok smrti te osobe, da imamo bar jednu stvar ovde opipljivu, kako bi Sud mogao o ovim stvarima na valjan način, bez ikakve sumnje, da odlučuje. Nije čak ni to provereno.

SUDIJA MEJ: Ovo je nešto o čemu ovaj svedok ne može da da svoje mišljenje. Izvolite.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Časne sudije, zaista svako mora da odgovara za ono što je uradio i vi ćete sigurno za svakog onoga ko je ovako strašne stvari činio morati da nađete adekvatnu meru. Ali moje duboko uverenje da ovaj Sud ima jednu od prvih uloga da se mi tamo na tim prostorima, ne govorim ovo u svoje ime ili može da bude u moje ime, izmirimo. Ako se ovakve priče iznose ovde bez ijednog jedinog dokaza, onda zaista postavljam pitanje: čemu to onda služi? Ja razumem ako ima dokaza za ovakve stvari. Evo na primer, ako je znao gde su ti ljudi sahranjeni, ako je znao za to groblje, zašto to nije provereno? Zašto nije izvršena ekshumacija u tim grobovima gde on kaže da su bacani ljudi? Ni to nije urađeno.

SUDIJA MEJ: Nije sada vreme za iznošenje usmenih argumenata. Vi ste nam rekli šta ste hteli da kažete. Imate li još nešto?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Moje zadnje pitanje: gospodine svedoče, nisu li ovo priče koje su zaista kolale po Bosni i Hercegovini i koje sad vi stavljate u svoj iskaz kompletno kao da ste vi to sve videli i doživeli?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ja sam sve ovo vidio i doživio.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Hvala lepo.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Aga.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC AGA

TUŽILAC AGA – PITANJE: I ja ću postaviti samo nekoliko pitanja kako bismo razjasnili neke stvari. Gospodine B-1780, kada ste po prvi puta optuženi za ubistva u Kula Gradu? Gde i kada?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Prvi put kad sam odveden u logor. To sam prvi put čuo dole.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Na kojem jeziku su bile pismene optužbe protiv vas?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: To nisu bile pismene optužbe, nego su oni meni rekli da napišem koliko sam Srba ubio, Srba na Kula Gradu.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Hvala, a sada idemo na jednu drugu temu, to je gospodin Ilić. O gospodinu Iliću se dosta razgovaralo. Pogledajete molim vas paragraf 5 vaše izjave. Ja mislim da tu piše da je u to vreme gospodin Ilić bio predsednik srpskog prekog Suda u srpskoj zajednici Opštine Zvornik. Da li je to tačno?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: To mi je rekao jedan maloljetan vojnik u logoru.

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja vidim, a i gospodin Aga je upotrebio izraz "court martial", što će reći vojni sud, a prevedeno je kao "preki Sud". Nemam primedbu na objašnjenje gospodina Age, jer on je upotrebio izraz koji i piše u transkriptu, ali prevod je "preki Sud". Ne razumem šta je to preki Sud i to nije tačan prevod ovoga šta ovde piše i što je rekao gospodin Aga.

SUDIJA MEJ: Proverićemo to. To može da se uradi. Izvolite.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Druga tema koja me zanima je sledeće. Optuženi smatra da je neverovatno da su mogle da se dogodi događaji koje ste vi opisali u vašoj izjavi i smatra da bi svako znao za to. Ja se nadam da vam sada neću postaviti sugestivna pitanja, ali recite nam da li bi Marko Pavlović mogao da zna i ako da, kako bi on mogao da sazna za događaje na "Ekonomiji"?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Je l' mene to pitate ili ...

TUŽILAC AGA – PITANJE: Da, da vas.

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pa pošto se on predstavljao kao komandant, on je to morao znati.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Ali, vi ste spomenuli da vas je vaša žena spasila. Šta ste mislili time da kažete? Da li je ona učinila nešto kako bi se pobrinula da se za vas brinu u logoru?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Ovako je bilo. Kad je poručnik Sekanić došao da kupi oružje u selo, on je rekao: "Sada ste vi bezbjedni i ne bojte se ništa". Kasnije je moja žena njemu rekla: "Ti si rekao da ćemo biti bezbjedni, a kakav si ti oficir kad lažeš, kad ste ih sve odveli dole". I to, to je bio razlog da me izvade iz logora u bolnicu.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Hvala. Gospodine B-1780, optuženi je osporio dužinu vremena koju ste vi proveli u logoru. Ali, vi ste otišli i u bolnicu. Recite, koliko često su ljudi iz bolnice dolazili da leče ljude na "Ekonomiji", ako su uopšte dolazili?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Nisu dolazili da liječe, nego su, odvedu na primjer ko je mnogo krvario, odvedu ga u bolnicu i kasnije ga vrate u zavojima.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Gde se nalazila bolnica iz koje su oni došli?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pa iz Zvornika, u Zvorniku je to bilo.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Ko je upravljao bolnicom? Ko je plaćao plate ljudi u bolnici? Koje vlasti su bile odgovorne za to?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Pa pošto je bila, ovaj, stranka SDS-a je vladala tada. To je sve preko njih išlo. Ja tako mislim.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Hvala. I još jedno pitanje. Kad su vas pustili iz logora i iz bolnice, kad ste otišli kući, koliko puta ste se vi obratili vlastima da vam dozvole da napustite to područje i da odete tamo gde ste otišli?

SVEDOK B-1780 – ODGOVOR: Nisam nikad ni tražio. Ja nisam ni tražio da me puste, nego sam morao da potpišem da sve poklanjam srpskim vlastima i da idem odatele. I oni su organizovali prevoz da idem odatle.

TUŽILAC AGA: Nemam više pitanja.

SUDIJA MEJ: Izjavu koju je pokazao gospodin Tapušević ćemo da uvrstimo u spis.

sekretar: C 15. Molim da se jedna kopija te izjave preda Sekretarijatu.

SUDIJA MEJ: Uzmite jednu od naših.

TUŽILAC AGA: Časni Sude, budući da je ovu izjavu uvrstio jedan od amikusa, ja bih zamolio da ta izjava bude u spisu pod pečatom.

sekretar: Da, C 15 biće pod pečatom.

SUDIJA MEJ: Svakako. Gospodine B-1780, time je vaše svedočenje završeno. Hvala vam što ste došli da svedočite na Međunarodni sud. Sada možete da idete. Ali, sačekajte trenutak da se spuste zavesе u sudnici.

SVEDOK B-1780: Molim.

SUDIJA MEJ: Sada svedok može da napusti sudnicu. Gospodine Najs, ne znam je li praktičnije sad ili kasnije.

TUŽILAC NAJS: Pa radi se naime o ostatku ovog radnog dana. Sledeći svedok verovatno neće da svedoči dugo. Ja mislim da su vas već informisali o našim poteškoćama sa četvrtim svedokom.

SUDIJA MEJ: Da.

TUŽILAC NAJS: Pa onda ...

SUDIJA MEJ: Čekajte, gospodine Najs. Nama su to rekli veoma uopšteno, ali ja mislim da bi o tim stvarima trebalo otvoreno da govorite.

TUŽILAC NAJS: Svakako. Ja ne tražim da se o tome govori na privatnoj sednici. Situacija je ovakva. Naš četvrti svedok kojeg smo želeli da imamo na raspolaganju za danas je bio veoma kooperativan ranije. To je B-1524. Međutim, taj svedok zbog neke promene u porodičnoj situaciji sada ne može da dođe. Sutrašnji svedok, kao što sam već objasnio, je svedok sa kojim je bilo problema u vezi sa pasošem. Dakle, to je nešto sasvim izvan naše kon-

trole i ja mislim da su vaši sudski savetnici već o tome čuli od Službe za žrtve i svedoke (Victims and Witnesses Unit). Prema tome, sada smo u situaciji da ne samo da nemamo svedoka za sutra, nego možda ne možemo ni da popunimo ostatak današnjeg dana. Naravno, uz izuzetak gospodina Bluita (Graham Blewitt). A da bismo mogli početi sa gospodinom Bluitom sutra, on ipak sebe mora da oslobodi od nekih svojih obavaza i ne bi želeo da nam se dogodi da se broji da smo mi taj dan u potpunosti iskoristili, ako ga nismo iskoristili. Kada se radi o proceduralnim stvarima, želim da skrenem vašu pažnju na jedan naš podnesak koji smo dostavili, misleći da će to da dođe do vas negde do 14.00 i zamolio bih vas da to hitno razmotrite. Radi se o zahtevu za dodatne svedoke. Mislim da o tome treba još nešto da kažem, iako mislim da o tome ne treba da se iznose usmeni argumenti.

SUDIJA MEJ: Hajde da prvo saslušamo sledećeg svedoka, zatim ćemo da saslušamo gospodina Bluita, pa ćemo onda da govorimo o administrativnim stvarima. Bilo bi neumesno da se ne iskoristi vreme koje imamo na raspolaganju. Jedna stvar o kojoj bi ja želeo da govorim sutra je pitanje finaliziranja popisa dokaznih predmeta. Mi razmišljamo o tome da izdamo nalog u vezi s time. Ali, dakle o tome možemo još sutra da razgovaramo. Naravno, govorićemo i o pitanjima svedoka i onda ćemo na kraju da utvrdimo koliko od sutrašnjeg dana treba da se računa kao potrošeno, a koliko ne. A sada idemo na pauzu.

TUŽILAC NAJS: Hvala.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Izvolite.

TUŽILAC PEK: Časni Sude, pozivam našeg sledećeg svedoka, to je B-1448.

SUDIJA MEJ: U redu.

TUŽILAC PEK: Časni Sude, mislim da je uveden pogrešan svedok.

SUDIJA MEJ: U redu. Neka svedok da svečanu izjavu.

SVEDOK B-1448: Svečano se zaklinjem da ću govoriti istinu, cjelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite sedite.

SVEDOK B-1448: Hvala.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC PEK

TUŽILAC PEK – PITANJE: Molim da se svedoku da paket dokumenata po Pravilu 92bis...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, da sačekamo da se podignu zavese, pa ćemo onda da se pozabavimo ostalim stvarima. Izvolite.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Molim da se svedoku pokaže prva strana njegove izjave na BHS-u, to je treća strana, u tabulatoru 1. Gospodine, molim vas da pogledate papir koji se nalazi pred vama. Da li na tom dokumentu tačno piše vaše ime, prezime i ostali lični podaci?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Gospodine, da li ste vi potpisali dve izjave koje ste dali istražiteljima Tužilaštva 30. marta i 18. novembra 2001. godine?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Da li ste takođe 18. novembra 2001. godine potpisali izjavu kojom potvrđujete da je sadržaj vaših pismenih izjava istin i tačan, prema vašem znanju i verovanju?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC PEK: Časni Sude, molim da se ovom paketu dokumenata i prido-datim dokazima dodeli dokazni broj.

sekretar: Časni Sude, dokazni predmet 579 i tabulator 1, pod pečatom.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Časni Sude, sada ću da pročitam kratak rezime izjave ovog svedoka. Svedok B-1448 svedoči o svojoj umešanosti u jednu od grupa u lokalnoj zajednici u Brčkom koja je formirana da bi zaštitili svoje domove i porodice. Tu grupu su napale srpske snage 16. i 17. maja 1992. godine i tokom sukoba jedan srpski vojnik je ubijen iz vatrenog oružja. Svedok je učestvovao u izvlačenju mrtvog tela tog srpskog vojnika. Na njemu je našao

lični dokument na ime Branko Filipović, a u vojnoj torbici koja je pronađena uz mrtvo telo, pronađeno je još nekoliko dokumenata na ime Filipović. On je te dokumente predao obavještajnom oficiru u komandi brigade. Svedok smatra da je šest dokumenata koje mu je Tužilaštvo pokazalo, da su to kopije dokumenata koje je on pronašao. Časni Sude, imam nekoliko dodatnih pitanja za ovog svedoka. Gospodine, dokumenta koja ste izvadili iz vojne torbe, vi i drugi, da li ste vi svi pogledali te dokumente?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Gospodine, da li vam je ostao u sećanju ijedan od tih dokumenata pošto ste ih pregledali?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Možete li da nam, molim vas, u opštim crtama opišete kojih se konkretno dokumenata sećate iz te grupe?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Jedan od tih dokumenata je sličan putnom nalogu koji sam ja koristio prije rata dok sam u firmi u kojoj sam radio bio vozač. Svi znate da u firmi dok vozite imate revers, odnosno zaduženje nekih stvari pojedinih. Znači to je drugi dokument. I treći dokument je jedno obavještenje. Ta tri dokumenta sam naknadno, poslje nošenja oficirima za bezbjednost u komandi brigade, malo i pomnije pogledao.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Gospodine, samo da stanemo tu. Molim da se svedoku sada pokaže dokument pod tabulatorom 2.

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da, to je ...

TUŽILAC PEK – PITANJE: Gospodine, je li ovo dnevnik putovanja putnih naloga gde pri vrhu stoji Vojna pošta 9840 Brčko i ime vozača Branislav Filipović i da taj dokument važi od 8. maja do 31. maja 1992. godine?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da, to je u prijašnjem mome navodu jedan od tih dokumenata, odnosno putni, ovdje piše "Putni radni list". Kod nas vozača se zvao "Putni nalog".

TUŽILAC PEK – PITANJE: Gospodine, molim vas pogledajte drugu stranu tog dokumenta. Da li se na drugoj strani vidi evidencija službenih putovanja tog vozila od 13. maja 1992. godine, kada se putovalo iz Brčkog za Beograd, do 14. maja 1990. godine, iako to mora da bude, zapravo mora da su mislili 1992. godine, kada se putovalo iz Bijeljine za Beograd? Bilo je naravno i drugih puteva.

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da, to je.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Molim da se svedoku pokaže dokument pod tabulatorom 3. Gospodine, je li ovo jedan od dokumenata koje ste izvadili iz vojne torbice ubijenog srpskog vojnika?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Jeste, da.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Je li ovo potvrda, priznanica za privremeno korišćenje vojne imovine i gde rukom piše Vojna pošta 5055 Beograd, a pri dnu stoji štambilj gde takođe stoji Vojna pošta 5055 Beograd? Da li ovde stoji da je te stvari lično primio Filipović?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da. Tako je.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Da li u dokumentu stoji da je primljena municija, uključujući i municiju za M-57, granate i ručne bombe koje je lično primio Filipović?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da, stoji.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Molim da se svedoku pokaže dokument pod tabulatorom 6. Gospodine, je li ovo dozvola kojom se ovlašćuje Branislav Filipović da dovede municiju iz Beograda u garnizon u Brčkom za potrebe garnizona u Brčkom i Bosanskom Šamcu?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da, jeste.

TUŽILAC PEK – PITANJE: I da li tu stoji da se to odnosi na vrstu municije, uključujući i municiju za protivtenkovske topove i da li je to potpisao komandant garnizona u Brčkom potpukovnik Predrag Manojlović?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da, tako je.

TUŽILAC PEK: Časni Sude, ja nemam više pitanja za ovog svjedoka. Ali pre nego što ...

SUDIJA MEJ: Moramo da sada dobijemo i nalog koji ste vi spomenuli i kojim se ograničava obim unakrsnog ispitivanja. Potreban nam je, a sad ga nemamo. Da li imate još nešto?

TUŽILAC PEK: Ne, mi nemamo više pitanja, časni Sude, samo moram da kažem da smo u sažetku naveli koja vrsta materijala bi po našem mišljenju

trebala da se obradi samo na privatnoj sednici, ukoliko se uopšte budu postavljala pitanja iz te materije.

SUDIJA MEJ: U redu, hvala vam. Ja sada ovde pred sobom imam nalog od 10. oktobra, koji ste vi spomenuli.

TUŽILAC PEK: Časni Sude, u paragrafu 1 naloga stoji ono šta ja mislim da je relevantno.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, sad je na vama da vršite unakrsno ispitivanje. Unakrsno ispitivanje u slučaju ovog svedoka je ograničeno nalogom i to samo na one dokaze koji se tiču dokumenata koji su nađeni kod mrtvog vojnika. Dakle, to svakako obuhvata i dokumenta koja su tu nađena. Ukoliko želite, možete da postavljate pitanja vezana za to, ali ne i pitanja vezana za nešto drugo. Dakle, ovo je jedno ograničeno unakrsno ispitivanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, ja prvi put čujem da je ograničeno unakrsno ispitivanje, a ono je samim određenjem da je po Pravilu 92bis ograničeno. Sad je i ovo ograničeno ograničeno, je l' tako?

SUDIJA KVON: To je bolje nego da se usvoji pismena izjava bez ikakvog unakrsnog ispitivanja.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je svakako tačno, ali ja ne vidim zašto bi se onda svedok uopšte pojavljivao, ako ja ne mogu da ga unakrsno ispitam. Dobro, vi ćete mi onda, pretpostavljam, skrenuti pažnju da ne smem da ga pitam nešto što ću da ga pitam, jer ja nisam imao u vidu nikakva ograničenja, bar u okviru ovog jednog sata koji mi stoji na raspolaganju za unakrsno ispitivanje. Dobro, gospodine B-1448, u prvom pasusu kažete da ste bili pripadnik ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ...

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I ta grupa je bila deo Armije Bosne i Hercegovine, je l' tako, ili je to bila paravojna jedinica?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Pa do samog izbijanja rata u Brčkom, nije bila naoružana, nego sticajem okolnosti u narednom periodu, u mjesecu

maju dolazi do jednog vida naoružavanja, ono što su imali. Sad ne bi o tome šta su imali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste naveli: “Kada je počeo rat u Brčkom uključio sam se u jednu grupu kakve su se formirale u raznim zajednicama da zašтите svoje domove i porodice” ...

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ...što je rekla gospođica Pek (Pack).

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da. Mogu li ...

SUDIJA MEJ: Da.

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Ta grupa je bila formirana, ali je na početku rata radila na izvlačenju iznemoglih i stanovništva iz mjesne zajednice Braduša na teritoriju južno Brčko od samog grada, na teritoriju opštine Brčko.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ako je to bila grupa samo za odbrambene svrhe zaštite, eto kažete, starih i iznemoglih, otkud vam onda štab brigade o kome govorite u pasusu 7. To je isuviše velika formacija da bi bila skup građana koji se brane, koji brane svoje kuće, je l' tako?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Brigada je formirana kasnije. Brigada je formirana tokom mjeseca maja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A vi o ovome što govorite upravo svedočite o maju.

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Jeste, ali u drugoj polovini maja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pored naoružanja imali ste, kako ste sami naveli u trećem pasusu od kraja iskaza, i radio stanicu “Motorola” (Motorola).

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je li i to malo neobično za grupu građana koja brani kućne pragove ili izvlači iznemogle?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Ne smatram da je tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... (izbrisano po nalogu Pretresnog veća)

...

SUDIJA MEJ: Ovo prevazilazi ona ograničenja koja smo mi odredili. Ja vas nisam zaustavio kada ste postavili pitanje vezano za grupu zato što je grupa učestvovala u tome, ali nemojte ništa više.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Svedok je pomenuo da, pomenuo je naoružavanje. Je li vam poznato da sredinom 1991. godine i Stranka demokratske akcije i HDZ na prostoru Brčkog vrše zajedničku obuku i naoružavanje članstva i da se naoružavanje vrši preko savskog mosta? Uglavnom iz Hrvatske na potezu Gunja - Brčko, je l' tako?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Ne. Nije mi poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da su upravo u te svrhe na punktu Savski most u Brčkom postavljani milicioneri stanice milicije Brčko, koji su bili pripadnici SDA i HDZ i primali detaljne instrukcije od komandanta štaba stanice javne, od komandanta stanice javne bezbednosti Brčko i drugih funkcionera, da obezbede bezbednost ...

SUDIJA MEJ: Ne, ovo prevazilazi dozvoljene okvire za unakrsno ispitivanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li vam je poznato da su u nabavci oružja, odnosno u finansiranju, se posebno isticali privatni preduzetnici iz Brčkog i to Huso Bakor, Ramiz Vilić, Fikret Husić zvani Šok, Esad Omerhodžić, zvani Bedor, Meho Muratović, Rahmo Čaušević, Husein Čaušević, Šefket Lubinović, zvani Lubina i tako dalje i neki direktori društvenih preduzeća? Je l' vam to poznato?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Ne, nije mi poznato. Ja sam bio porodičan čovjek i nisam bio opterećen ni jednom strankom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pošto ste bili u oružanim formacijama i kažete, išli u štab brigade povodom ovoga što svedočite, da li je u raspodeli oružja i u obuci ljudstva, glavnu reč su vodili tadašnji pripadnici JNA Uzeir Hajdanović, Farid Mujkanović, Jasmin Nešković, Ramiz Pljakić, Kemal Hindić i tako dalje? Znete li te ljude?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da. Poznajem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li tačno da su se oni bavili naoružavanjem, raspodelom oružja, obukom i tako dalje?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Za te navode vaše, gospodine Miloševiću, ne znam, jer ja sam, kao što sam naveo, bio od početka na prvoj ovoj nekoj nazovimo je liniji. A gore šta su pojedini radili, to ja ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je l' vam poznato da je distribucija oružja u druge mesne zajednice ...

SUDIJA MEJ: Ne. Pre svega, to prevazilazi okvire, a kao drugo, ovaj svedok ne može na to da odgovori. Prema tome, gubimo vreme i prema tome, pređite na ona pitanja koja možete da postavljate, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li vam poznato nešto o obuci diverzantskih grupa koju su vršili Damir Suljić zvani Makija, Feto Mensur, Saljević Nermin zvani Gumeni, Tursić Muhamed zvani Hare i drugi? Jesu vam poznati ti ljudi?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Ljudi su mi poznati, ali to što navodite, gospodine Miloševiću, nije tačno. Nikakve obuke, ja barem nisam vidio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, jesu li vam poznate učestale provokacije kad su Srbi napuštali Mesnu zajednicu "Stari Rasadnik" ...

SUDIJA MEJ: Ne, ne, samo gubimo vreme. Vi znate koja su ograničenja, prema tome ukoliko želite da postavite neka pitanja ovom svedoku koja se tiču onih dokumenata koje su našli, onda u redu. Ukoliko ne želite, onda ćemo da pređemo na nešto sasvim drugo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' vam poznato da je 1. maja 1992. godine došlo do eskalacije prema Srbima i JNA kad je izvršen oružani napad na kasarnu u Brčkom i naselje Srpska Varoš?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Opet netačna informacija. Ono što mi je poznato je da je 1. maja od strane JNA i paravojnih formacija napadnuta Mjesna zajednica "Dizdaruša", a drugo, Mjesna zajednica "Broduša" je takođe bila izložena granatiranju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, nije izvršen oružani napad na kasarnu u Brčkom i na naselje Srpska varoš 1. maja 1992. godine, je l' to vi tvrdite?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Odgovorno tvrdim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi kažete u vašem iskazu da je rat u Brčkom izbio početkom maja 1992. godine kada su, citiram vas: "U zrak dignuti mostovi preko rijeke Save". Ko je digao mostove u vazduh i zašto?

SUDIJA MEJ: Znači, gospodine Miloševiću, vi uopšte ne obraćate pažnju na ono šta ja kažem i ja ću da zaustavim vaše unakrsno ispitivanje. Vi ste čuli koja su ograničenja postavljena i na vama je da odlučite hoćete li da postavljate pitanja koja su prikladna ili ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ako je ovo neprikladno do sad, gospodine Mej, evo, pošto se, izgleda, ograničenja tiču samo tog poginulog vojnika, recite mi, molim vas, gospodine 1448, vi ste u džepu tog poginulog vojnika našli ličnu kartu na ime Branko Filipović, sa fotografijom koja je odgovarala licu poginulog, je l' tako?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Bila su u torbi još neka dokumenta gde se takođe pominje Filipovićevo ime i nadimak Šumar, je l' tako?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prema vašem iskazu, u ličnoj karti, koju ja jedino ovde nisam dobio, a ne znam da li su je drugi dobili, pisalo je Branko Filipović. U u svim dokumentima čije sam fotokopije dobio piše Branislav Filipović. Da li to znači da možda dokumenti koje smo dobili u fotokopiji nisu autentični ili ste to vi prosto familijarni sa ovim poginulim srpskim vojnikom, pa ste mu dali kraće ime Branko?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Familijaran nisam, a Branko je pisalo. Da li Branko ili Branislav, ja mislim da to nije bitno. Smisao je isti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ime nema smisao, nego ima tačno kako se piše i izgovara. Da li ste vi sve te dokumente, i ličnu kartu, i ono, i one

iz torbe dokumente predali obaveštajcu iz štaba brigade ili ste ličnu kartu zadržali?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Ne, nisam je ja zadržao. Negdje je nestala, neko je drugi zadržao, a ostala dokumenta sam predao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li imate neko objašnjenje da lična karta, to je jedini dokument od onih koje ste našli, koji ima sliku, nije sa ostalim dokumentima koji su ovde dati?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi ste detaljno opisali šta je poginuli vojnik imao na sebi i uz sebe. Kažete imao je pušku i pištolj bez municije vredne pomena, je l' tako?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Nisam to rekao, bez pomena. Bilo je dva ili tri okvira i puni okviri u pušci i u pištolju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete u svojoj izjavi: "Tadašnji srpski vojnik imao je pušku i pištolj i na njemu nije bilo nikakve municije vredne pomena". Ja vas zato i pitam to jer to piše u vašoj izjavi. Upotrebili ste izraz "vredne pomena", a sada kažete da to nije tako.

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Samo malo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To vam je paragraf 5, odnosno peti pasus na početku izjave. "Imao je pušku i pištolj, ali na njemu nije bilo nikakve municije vredne pomena", druga rečenica u tom pasusu.

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Ne misli se na veću količinu municije. I sami znate, gospodine Miloševiću, da jedan okvir koliko sadrži metaka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ja sam upravo to pitao, pa ste rekli da niste nikakav pomen pominjali, zato sam vam pročitao.

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Izvinjavam se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi, da li ste pušku i pištolj uzeli za sebe ili ste ih predali u štab brigade ili na neko drugo odgovarajuće mesto?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Ja ne, ne mogu da se sjetim kome ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znate šta ste uradili s tim oružjem?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Rekao sam ja ne, za ostale ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je kod poginulog bilo novca i da li ste ga zadržali za sebe?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je kod poginulog bila radio stanica ili neki sličan uređaj?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nije bilo?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, imao je samo ono što ste pobrojali u iskazu, je l' tako?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A vi ste u trećem pasusu od kraja iskaza naveli da ste čuli preko vaše "Motorole" na kanalu koji su koristili Srbi kako nakon što je taj srpski vojnik poginuo, njegovi drugovi pokušavaju da ga preko radija dozovu vičući: "Šumar, Šumar". To piše. Pa recite mi što bi ga dozivali preko radija ako on nema radio stanicu, kao što ste sad sami rekli.

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Ja nisam bio sa njim i ne znam gdje je on, ili je izgubio ili je ispala. Ja do tad dok ga nisam našao, odnosno dok ga nismo našli, nisam ga vidio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Govorite o pregovorima, o razmeni Filipovićevoog leša, kažete: "Pregovori su se odvijali u sledećih 48 sati sa Mauzerom. Sa Mauzerom sam razgovarao 'Motorolom'. Tvrdim da je to bio Mauzer, jer je odgovarao na to ime kad sam ga nazvao radiom da razgovara o razmeni".

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Čovjek, odnosno lice koje je razgovaralo sa mnom o razmjeni i predstavio se imenom Mauzer.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On vam se predstavio pa ste ga vi onda posle toga tako oslovljavali, je l' tako?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: On je nas oslovljavao sa TO, a mi njega sa Mauzer.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On je vas, znači, zvao Teritorijalna odbrana.

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Govoreći o dokumentima iz torbe ovog poginulog srpskog vojnika, vi kažete najpre u pasusu 7: "U tadašnjim prilikama nisam obraćao previše pažnje na te dokumente" da biste drugom pasusu dalje kazali o dokumentima koje vam je ovde, vidim u fotokopiju: "Ti dokumenti su mi poznati kao što sam pomenuo ranije 1992. godine. Kad sam pronašao te dokumente, nisam na njih obraćao previše pažnje, ali mislim da su ovo kopije dokumenata koje sam pronašao u Filipovićevom džepu i kasnije toga dana predao službeniku obavještajne službe u štabu brigade", jeste tako rekli?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Jeste, ali sam mislio na prvi momenat kada smo našli te dokumente, međutim kada sam nosio dokumente u brigadu, ova dva tri dokumenta sam malo detaljnije pregledao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite opet gde ste pronašli dokumente? Opet citiram: "U torbici vojničkog tipa poginulog vojnika" kako ste naveli u pasusu 7 iskaza ili u džepu, kako stoji u ovom poslednjem citatu?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Ne u džepu. U torbici, u torbici koja je bila na njemu, u vojnoj torbici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali i ovo je vaš citat, kažete da su kopije dokumenata koje ste pronašli u Filipovićevom džepu, a kasnije toga dana predali službeniku obavještajne službe brigade, je l' tako?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Ne. Ponovo tvrdim da su sva dokumenta koja su nađena, osim lične karte, bila dokumenta koja su se nalazila u torbi. Ponavljam, vojničkoj torbi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam vas to pitao zato što na jednom mestu kažete u džepu, a na jednom mestu u torbici, pa sam vas zato to pitao gde su bila: u torbici ili u džepu? Vi sad kažete u torbici. Dobro. Iz onoga što ste rekli proističe da vi mislite da su dokumenta koja vam je pokazala gospođica Pek, ista koja ste našli kod poginulog vojnika. Je l' to znači da mislite, ali niste potpuno sigurni? Jesam li vas dobro shvatio?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Ne. Potpuno sam siguran.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Potpuno ste sigurni. A vi na ta dokumenta 1992. godine, kako sami kažete, niste obraćali previše pažnje. I od tada do momenta razgovora ovde prošlo je devet godina, danas već 11 i pri tome su vam prezentirane fotokopije. Pa da li to smatrate da ograničava vašu mogućnost da potvrdite da fotokopije koje su vam pokazane ne odgovaraju dokumentima koje ste našli kod poginulog vojnika?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, ima nešto što se čovjeku ureže u sjećanje. To je meni tako ostalo urezano da sam, kada sam ih ponovo vidio bio sasvim siguran da su to ti dokumenti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. U propusnici koja mu je izdata od lokalnih organa u Brčkom 7. maja 1992. godine piše da je Filipović Branišlav dobrovoljac iz Bijeljine, je li tako?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste li ikad saznali nešto o tom Branišlavu Filipoviću?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je možda nekad bio u službi JNA?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ako su Srbi menjali njegov leš za 21 Muslimana, pretpostavljam da im je veoma stalo bilo do toga, je li tako?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: I ja isto tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad još kad bi se utvrdila neka njegova veza sa Beogradom, to bi bilo idealno, je li tako?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Nije moje da utvrđujem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zar nije čudno, gospodine 1448, da od ovih šest dokumenata koje smo dobili, samo dva nose datum, je li tako?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Ja se izvinjavam, gospodine Miloševiću, vi mene želite da ubjedite da ja te dokumente nisam našao, a vi ih vidite. Mislim da ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobio sam ih od ove suprotne strane i koliko vidim, samo dva nose datum. Vi ste ih pregledali i verovatno ste to i sami konstatovali, je l' tako?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Jeste li... Jeste li primjetili da nose i pečate i datum?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja kažem da samo dva nose datum, a za ostale piše, evo u rubrici, u ovom svežnju koji sam dobio, vi gospodo to vidite na engleskom, piše "date", pa onda "unknown", pa 13. maj, pa posle nepoznat, nepoznat i onda nepoznat, i onda 7. maj. Imate samo dva s datumom, je l' tako?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Je l' meni upućeno?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vama je. Ja vas pitam. Je l' jasno da samo dva imaju datum?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Ja datume zaista nisam pregledao i ne bih o datumima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Dokument koji ovlašćuje Branislava Filipovića i Miloša Blagojevića da iz Beograda dovezu municiju za garnizon Brčko, potpisan od potpukovnika Predraga Manojlovića iz garnizona Brčko. Nema datum na sebi. Pa je li jasno da se ne zna da li potiče iz vremena pre otepljenja Bosne i Hercegovine, dakle, iz vremena dok je JNA još normalno funkcionisala na teritoriji BiH ili iz vremena kad se JNA povukla iz BiH?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Ja, ja to zaista ne znam, ali znam da JNA, čini mi se, nije bila pred rat JNA, nego samo JA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To ćete malo da izvinete, gospodine 1448, JNA je bila JNA više decenija, a JA je bila samo posle Drugog svetskog rata jedno kratko vreme. Ali to nije stvar koju treba dokazivati jer je ona opšte poznata i može se lako utvrditi. A onda molim vas lepo, je li jasno da ni putni list, radni list za automobil "Jugo" (Yugo) ne govori mnogo iako se odnosi na period 8. maja do 31. maja? Nosi pečat vojne pošte Brčko i pokazuje da je automobil dat na poslugu Branislavu Filipoviću, dva puta išao do Beograda. Radi se o periodu povlačenja JNA iz Bosne i Hercegovine.

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Je li to samo vaša konstatacija?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je li to vreme kad se stvara voj-ska Republike Srpske. Ne može se sa izvesnošću tvrditi ko drži taj auto i ko-načno, uzimanje na poslugu malog civilnog automobila, to je "Jugo", mali civilni automobil, nema nikakav bitniji vojni značaj, je ' to tako ili nije?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Ne bi se složio s vama. Auto se može ko-ristiti u svrhe te koje ste naveli, ali ova municija i ovaj materijal koji piše se dovozi kamionima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E pa dobro onda, onda ćemo da, onda ćemo da se samo i tim pozabavimo. Revers o primanju na privremenu upo-trebu velike količine naoružanja, odnosno municije, i to na osnovu naloga komande grada Beograda, predstavlja, pretpostavljam, najozbiljniji doku-ment iz ove serije, je l' tako?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: To će časni Sud odlučiti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Značaj mu ne umanjuje ni to šta potvr-đuje prijem na privremenu upotrebu. Tako piše, je l' tako?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da. To sam pročitao. Privremena upotreba.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To znači sa obavezom vraćanja posle upotrebe. Objasnite mi kako se to posle upotrebe vraćaju tromblonske ku-mulativne mine, granate i tako dalje, je l' tako?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Ne vraćaju se tromblonske i ove ostale koje ste pomenuli bili, nego se one upotrijebe. Izgleda da su oni nosili upotre-bljene, a naoružanje koje je tom prilikom korišćeno je na revers, vidi se, da se vrati.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine 1448, ali značaj mu možda malo umanjuje to što u rubrici u kojoj treba da bude upisan naziv jedinice ili ustanove od koje su sredstva primljena uz vojnu poštu 5055 Be-ograd, stoji Teritorijalna odbrana Brčko, što je nemoguća kombinacija, je l' tako?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Ne znam samo na koju Teritorijalnu odbra-nu mislite?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Piše Teritorijalna odbrana Brčko.

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Vjerovatno, vjerovatno sa strane srpske, ne sa bošnjačke.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine 1448, ali ono što ukazuje, evo sad ćete sami pogledati, da je ovaj dokument falsifikat ili bar da ga je potpisao neki drugi Branislav Filipović i da ga vi niste našli kod poginulog Branislava Filipovića, je to što u rubrici naziv jedinice ili ustanove koja je naredila izdavanje, navedeno, pogledajte lepo: "Po naređenju KOGB", Komande odbrane grada Beograda, "broj 3-132/2 od 20. juna 1992. godine". Dakle, gospodine 1448 ako, evo gospodine Mej, to vam je na ovoj strani 03005873 engleski, engleski prevod, piše ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. bolje bi bilo da nam kažete koji je tabulator?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tabulator 3. Dakle: "Po naređenju KOGB", Komande odbrane grada Beograda, što stoji u zagradi. Onda broj i tako dalje, od 20. juna 1992. godine. E sad mi recite, gospodine 1448 ...

SUDIJA MEJ: Molim da se svedoku da taj dokument, inače on ne može ovo da prati.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad mi recite, molim vas, ako je vojnik čiji ste leš razmenjivali, ubijen 16. ili 17. maja 1992. godine, da li je moguće da on kod sebe ima dokument koji je zapravo potvrda ispunjenja naređenja izdatog 20. juna, znači čitav mesec dana pošto je on ubijen?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, ne možete me ubjediti u nešto što nije tačno. Sva ova dokumenta koja vi tu imate sad kod sebe i koja ima časni Sud sam našao kod dotičnog pokojnog gospodina. Znači, sve što pokušavate da uradite, da me ubjedite u nešto što nije tačno, ja zaišta, izvinjavam se, to ne može tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine 1448, je l' vi kažete da ste ovog ubijenog razmenili 16. ili 17. maja 1992. godine?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' ovde lepo piše da je po naredbi od 20. juna 1992. godine? Jesu to činjenice ...

SUDIJA MEJ: Izneli ste poentu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Hvala, gospodine Mej, pošto ste mi ograničili samo na dokumenta, nemam više pitanja. Hvala vam lepo.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Časne sudije, ja u tabulatoru 3 imam fotokopiju ovog reversa. Ja vidim da je u rukama svedoka original, je l' tako?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Na reversu koji ja imam apsolutno se ne vidi ovaj datum u desnom gornjem uglu, 13. maj 1992. godine, a ne vidi se takođe ni ovaj datum juna meseca. Da li se vidi na tom?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Vidi se. Oba datuma se dobro vide.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I vi mislite da je u saglasnosti datum koji je napisan u desnom gornjem uglu i datum koji je napisan u vezi ove naredbe?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Ja ništa ne mislim, ja samo vidim to.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala lepo. Ovo šta me još zanima je sledeće: ako možete da objasnite sudijama, to je pronađeno kod ovog srpskog vojnika koji je ubijen iza linije fronta gde ste vi bili, znači na liniji sa druge strane gde stu bile jedinice ove druge armije, je l' tako?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Ne razumijem.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste ovde kazali u trećem pasusu, pogledajte. "Izvukli smo leš sa mesta gde je bio pogođen i ubijen na našu stranu linije, blizu kafića zvanog 'Elvis'."

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Znači morali ste da pređete na drugu stranu linije fronta?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Ne razumijemo se. Iza linije znači iza naše linije, u unutrašnjosti naše linije ...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Samo ako možete da objasnite sudijama koji je razlog bio da se izlažete mecima da biste izvukli telo mrtvog srpskog vojnika?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Razlog je jednostavan. Nismo na početku znali da li je srpski ili naš vojnik zato što se radi između kuća, između fabrike i kuća.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pa je l' imao uniformu ili nije imao uniformu?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Gospodine, moram da vam objasnim. Tamo gdje ovo se desilo su kuće i zaraslo granje. Kad smo prišli bliže, vidjeli smo da je srpski vojnik i da je uniformisan.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Znači, vi ste mislili prvo da je možda vaš čovek?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Hvala lepo.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC PEK

TUŽILAC PEK – PITANJE: Imam nekoliko pitanja za dodatno ispitivanje. Prvo molim da se svedoku preda tabulator 3. Gospodine, vi sada u rukama imate original dokumenta, a kada ste davali izjavu, pokazali su vam kopiju tog dokumenta. Pogledajte sad molim vas taj dokument i recite nam da li je pri vrhu dokumenta rukom napisano 13. maj 1992. godine?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Da li se sećate u kakvom su stanju bili dokumenti koje ste pronašli u torbici mrtvog vojnika?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Kako mislite?

TUŽILAC PEK – PITANJE: Kada ste pronašli dokumente na tom mrtvom vojniku, da li su to bili čisti dokumenti, u dobrom stanju ili nešto drugo?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Čisti ne. Ne potpuno čisti.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Pa recite nam kako su izgledali?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Godine čine svoje, ali otprilike ovako ...

TUŽILAC PEK – PITANJE: Da li je to jedan od dokumenata koji se zadržao u vašem sećanju pošto ste izvadili dokumente iz torbice?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Objasnite molim vas Pretresnom veću zašto?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Pokušaću da budem kratak. Kada sam krenuo od prve linije ka sjedištu brigade, vidio sam cifre ovih zaduženja. U poređenju sa onim šta se tad imalo kod nas, ovo je nešto veliko i to mi je bilo, to mi urezalo se u pamćenje.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Kad kažete zaduženja mislite na opremu koju vidimo popisanu ovde?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Molim da se svedoku sada pokaže tabulator 6. Sada pogledajte molim vas ovlašćenje u kojem se opisuje vrste municije za koju je Branislav Filipović dobio dopuštenje da ih iz Beograda doveze u Brčko, dakle, municija za 20 i 30 milimetarske protivavazdušne topove?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Recite nam ako možete, a ako ne možete da kažete, recite nam i to, na koji način municija koja se spominje ovde se odnosi prema municiji u tabulatoru 3 na reversu?

SVEDOK B-1448 – ODGOVOR: Zato što smo te prilike u toj borbi, zarobili jedan protivavionski top 30 milimetara trocjevac na ...

SUDIJA MEJ: Moramo sada polako da završimo sa radom pa pokušajte da završite ispitivanje.

TUŽILAC PEK: Nemam više pitanja.

SUDIJA MEJ: Hvala. Ali brzo, molim vas, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ne postoji protivavionski top trocevac od 30 milimetara, ovo šta kaže svedok.

SUDIJA MEJ: Nema sumnje da o tome možemo da čujemo i iskaze. Gospodine B-1448, hvala vam što ste došli svedočiti na Međunarodni sud. Vaše je svedočenje završeno i sada možete da idete, ali pričekajte da se spuste zavese u sudnici.

SVEDOK B-1448: Hvala i vama.